

CURIERUL ADVENTIST

**IANUARIE 2025: „CĂCI ZILELE SUNT RELE...” + PERSPECTIVE
ȘI BUGET ADRA ROMÂNIA + MISIUNE PRIN CENTRUL MEDIA
ADVENTIST + DAVID – ÎN RAI SAU ÎN IAD? + CONFLICTUL
RELIGIOS ÎN ANTICHITATE: MONOTEISM SAU POLITEISM
+ BISERICA LUPTĂTOARE VERSUS BISERICA BIRUITOARE**

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

„VIE ÎMPĂRĂȚIA TA!”

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Ce înseamnă să fim o biserică orientată spre misiune? Înseamnă să alegem o cale spre un viitor mai strălucit printr-o lucrare mai consecventă și mai atentă. Se bazează pe realizarea faptului că succesul nu este doar un obiectiv pe care îl urmărim, ci o cale pe care umblăm intenționat și cu un scop atât de clar, încât devine un obicei.

8 secrete ale unei biserici conduse de misiune le oferă pastorilor, președinților și tuturor celor care ocupă funcții de conducere în biserică un set interesant de noi instrumente care să transforme calea care ne stă în față. Cu toate acestea, toți liderii buni știu că acest tip de succes nu apare pur și simplu. Apare atunci când alegem o cale, ne dorim să o parcurgem cum trebuie și rămânem pe ea – chiar și când ne lovim de obstacole.

În ultimă instanță, abordarea orientată spre misiune are mai mult legătură cu ce fel de lideri suntem decât doar cu ceea ce facem. Autorul, Dan Day, spune: „Misiunea lui Dumnezeu din vremea sfârșitului va continua cu sau fără noi. Dar Dumnezeu a ales să ne folosească pe noi, să lucrăm împreună, pentru a influența viețile celor care locuiesc în jurul nostru, în comunitățile noastre – și El poate face cel mai bine lucrul acesta dacă suntem deschiși să ne imaginăm mai multe abordări orientate spre misiune.”

„VIE ÎMPĂRĂȚIA TA!”

Către comunitățile adventiste de ziua a șaptea

„Slava și puterea în vecii vecilor să fie ale Domnului, care ne iubește!” (adaptare după Apocalipsa 1:5-6).

Dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu este ca anul 2025 să grăbească revenirea Domnului Isus pe Pământ.

Am învățat din istoria Bibliei că, din cauze omenești, planurile lui Dumnezeu se pot amâna sau împlini parțial. Exodul poporului Israel din robia Egiptului a fost întârziat cu 30 de ani (Exodul 12:40-41) față de perioada anunțată lui Avraam (Geneza 15:13). Intrarea în țara Canaanului a fost și ea amânată cu alți 40 de ani, din cauza peregrinărilor prin deșert. Și teritoriul țării promise nu a fost niciodată atât de întins cât prevedea făgăduința dintâi, adică „de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat” (Geneza 15:18).

Nu doar evenimente fericite au fost modificate sau întârziate, ci și pe-depsele aduse la cunoștința celor neascultători. Dumnezeu nu a distrus cetatea Ninive la propovăduirea lui Iona, dar nimicirea a venit cu aproximativ 150 de ani mai târziu. Planul lui Dumnezeu a fost schimbat prin mijlocirea lui Lot: o cetate din cele cinci condamnate la pieire și cenușă a fost cruțată, cetatea Țoar (Deuteronomul 29:23).

Deci ar putea credincioșii adventiști să influențeze judecata divină asupra lumii noastre? Eu sunt foarte convins că nu e nevoie să așteptăm o agravare a situației morale din lume. Nelegiuirea atinge deja cotele istorice maxime, dar Dumnezeu evaluează și biserica Lui înainte ca să decidă, în mod suveran, să Îl trimită pe Isus Hristos pe Pământ. Situația amoriților umpluse deja cupa fărădelegilor în urmă cu 40 de ani (Geneza 15:16). Totuși, Domnul i-a sancționat doar atunci când Israel a fost pregătit să cucerească țara. Altfel spus, chiar dacă paharul judecății este plin de dă peste el, Dumnezeu nu acționează, ci poate aștepta ca biserica Lui să urmeze planul divin.

Ceea ce ne interesează în mod special este ca poporul lui Dumnezeu să fie pregătit din punct de vedere spiritual. Să fim asemenea Domnului Isus! El a respectat calendarul ceresc, nu a grăbit și nici nu a întârziat planurile Tatălui Său. El este viu și a promis că rămâne cu noi în zilele de la sfârșitul veacului. Să avem încredere! Lucrul acesta este posibil! Enoh și Ilie au reușit, Iov și Ioan Botezătorul, de asemenea, au fost suficient de bine pregătiți. Aceeași putere dată lor, ba chiar una mai mare, vă este rezervată și dumneavoastră! Acum este rândul nostru să luptăm pentru Dumnezeu!

Ellen White a scris în anul 1883: „Timp de patruzeci de ani, necredința, murmurarea și răzvrătirea au împiedicat vechiul Israel să intre în țara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc.” – *Evangelism*, 695, 696 (1883), citat în *Evenimentele ultimelor zile*, 38.1

Stă scris: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele [...] și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos...” (Faptele 3:19-21). Să facem deci din anul 2025 un timp al reconsacrării. Îmi doresc foarte mult ca, din punctul nostru omenesc de vedere, să accelerăm mărtețul eveniment mult așteptat de veacuri.

CUPRINS

3 Mesajul președintelui

Aurel Neațu

„Vie Împărăția Ta!”

5 Actualitate

Valeriu Petrescu

„Căci zilele sunt rele...”

6 Spiritual

George Șchiopu

„Tată, a sosit ceasul!”

8 ADRA

Dreptate. Dragoste.

Comasiune. Perspective și

Buget ADRA România 2025

12 Misiune

Costi Gogoneață

Misiune prin Centrul Media

Adventist

16 Texte și semnificații

Gabriel Ișvan

David – în rai sau în iad?

18 Reflecții

Ștefan Radu

„Voi veți primi o putere”

20 Istorie biblică

Traian Aldea

Conflictul religios în Antichi-

tate: monoteism sau politeism

23 Spiritualitate

Florin Orodan

Biserica luptătoare versus

biserica biruitoare

28 Teologie

Dan-Adrian Petre

Adventismul între

desăvârșirea biblică

și perfecționismul

uman (I)

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Creația

SĂ FACEM DIN ANUL 2025 UN TIMP AL RECON-SACRĂRII. ÎMI DORESC FOARTE MULT CA, DIN PUNCTUL NOS-TRU OMENESC DE VEDERE, SĂ ACCELERĂM MĂREȚUL EVENIMENT MULT AȘTEPTAT DE VEACURI.

În cartea *Hristos, Lumina lumii*, scrisă în anul 1898, citim: „Dacă biserica lui Hristos și-ar fi făcut lucrarea rânduită de Domnul, lumea ar fi fost deja avertizată, iar Domnul Isus ar fi venit pe pământ cu putere și slavă mare.”

Planul pentru revenirea Domnului Isus suferă o întârziere. Faptul acesta este obișnuit pentru cer – oamenii au mai depășit timpul fixat în trecut. Astfel se demonstrează încă o dată caracterul îndelung răbdător și iubitor al lui Dumnezeu. Însă putem să răscumpărăm vremea pierdută? Trebuie să ne facem partea. „Este adevărat că timpul a continuat mai mult decât ne-am așteptat noi în zilele de început. [...] Ar trebui să ne aducem aminte că atât făgăduințele, cât și amenințările lui Dumnezeu sunt condiționate. [...]”

Dacă toți adventiștii s-ar fi unit în ceea ce privește păstrarea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței în Isus, cât de diferită ar fi fost istoria noastră! Nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea Domnului Hristos să fie întârziată atât de mult.” (vezi capitolul „Timpul aproape încheiat” din Ellen White, *Solii alese*, vol. 1, 27.12; 28.3 – 28.7, sublinierile îmi aparțin)

La circa 35 de ani după înălțarea Domnului Isus de pe Pământ, când apostolul Petru scria a doua sa epistolă, se ridicase a doua generație de credincioși. Apostolul dorea să renască speranța celor ce deveneau șovăielnici. Deci el își îndeamnă cititorii să zorească timpul întoarcerii Domnului. Versiunea folosită frecvent de noi este „așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu” (2 Petru 3:12). Traducerea este corectă și multe comentarii, atât vechi, cât și contemporane, spun că noi, credincioșii, putem grăbi parusia.

Vrem să ne întoarcem la Dumnezeu nu din motive egoiste, ci pentru ca suferința lumii noastre să ajungă la capăt și să ne întâlnim cu Domnul Isus, Cel care atrage la El pe toți oamenii. Noi propovăduim revenirea în curând a Domnului la fel cum au făcut primii apostoli. Timp de o jumătate de secol, apostolii au scris același lucru, că Domnul este aproape (Iacov 5:8; Filipeni 4:5), că vremea s-a scurtat (1 Corinteni 7:29), că mai este puțină vreme (1 Petru 5:10), că Isus vine curând (Apocalipsa 3:11; 22:7,12,20), că mântuirea este mai aproape acum (Romani 13:10) și că Domnul nu va zăbovi (Evrei 10:37). De peste 100 de ani, noi dăm aceeași mărturie.

Veți auzi curând multe apeluri la misiune, poate mai multe decât în trecut. Vă invit să acționăm din dragoste. „Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei” (1 Petru 5:1), să comunice mai departe inițiativele misionare. În lucrarea lui Dumnezeu e nevoie de profesioniști, de tineri, de vârstnici, de voluntari, de distribuitori de literatură, de medici și profesori, de toți. Cu siguranță aveți un loc de slujire în campaniile din următoarele luni. Vă rog, puneți deoparte zile întregi pentru a face bine.

Binecuvântarea să fie peste casele și comunitățile dumneavoastră! Căci „de ținutul vostru se îngrijește Domnul, Dumnezeul vostru. Ochii Lui veghează continuu peste el de la începutul anului până la sfârșitul lui” (adaptare după Deuteronomul 11:12). ■

Bibliografie

Marvin Moore, *Cât de curând înseamnă „curând”*, Editura Viață și Sănătate
 Laurențiu Florentin Moț, *Apropierea și întârzierea parusiei*, Editura Universității Adventus
 Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, Editura Viață și Sănătate
 Ellen G. White, *Solii alese*, vol. I, Editura Viață și Sănătate
 Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, Editura Viață și Sănătate
 Ellen G. White, *Nearness and Delay of the Second Advent*, Manuscript Releases, vol. 10, No. 816, ed. Elect.

Aurel Neațu, președinte, Uniunea de Conferințe

„CĂCI ZILELE SUNT RELE...”

„Vremurile sunt teribile”, „trăim zile grele”, „un timp de sacrificii”, „o epocă groaznică”, „o perioadă catastrofală”, „un timp de nesiguranță și primejdie” și câte altele din aceeași gamă par să fie laitmotivul fiecărei zile.

E oare adevărat că „zilele sunt rele”, cum spune Scriptura în Efeseni 5:16? Se poate ca visul pelerin al omenirii despre o epocă de prosperitate să se prăbușească în fața unor constatări pesimiste de genul acesta? Sunt oare zilele pe care le trăim cu adevărat „rele”?

Dacă privim știrile unei singure zile sau titlurile presei cotidiene, dacă ne scufundăm în vâltoarea internetului, a social-media, putem spune cu prisosință că „zilele sunt rele”. Crime, violuri, jafuri, corupție, catastrofe aviatice, virusuri neidentificate, pandemii, atentate, războaie clasice sau hibride, accidente stupide sau tragice, cutremure, secetă sau inundații, conflicte armate și violențe de toate dimensiunile, corupție în lumea politică... Cu adevărat zile grele!

Dar, dacă reușim să privim dincolo de cotidian, ce putem vedea? Cum arată o previziune globală, realistă, pe termen lung, sau măcar pe termen mediu? Care sunt prognozele pentru sfârșitul acestui deceniu, ca să nu mai vorbim de previziuni pentru sfârșitul primului secol al mileniului trei? Destul de pesimiste, în cazul în care nu sunt sumbre de-a binelea.

De altfel, nu e nimic nou în această constatare. Chiar de la începutul istoriei blestemate a păcatului, în lumea noastră s-au făcut astfel de constatări: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău” (Geneza 6:5).

Și apoi, veac după veac, oamenii au considerat zilele lor la fel de rele: „Zilele anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele...” – zicea bătrânul Iacov în fața faraonului Egiptului.

Da, „zilele sunt rele”! Și totuși, există și o altă viziune, o viziune chiar mai cuprinzătoare decât una globală, o viziune universală, cosmică, eternă. Din perspectiva biblică, de acolo de unde Dumnezeu privește derularea istoriei, de acolo de unde evenimentele aparent haotice sunt direcționate spre un țel precis, de acolo, „zilele acestea rele” apar într-o lumină surprinzătoare.

Aș vrea să ne îndreptăm atenția asupra unui capitol extraordinar din Evanghelia după Matei – capitolul 24 –, care prezintă aceste „zile rele”, în ciuda a ceea ce se crede în mod obișnuit, într-o perspectivă neașteptat de optimistă. Întregul capitol este o profeție a lui Isus Hristos despre evenimentele ce vor marca zilele sfârșitului istoriei acestui pământ. Cîtin-du-l, rămânem surprinși de împlinirea minuțioasă a celor prezise acum mai bine de 2.000 de ani.

Și iată ce spune Isus în acest context: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi... și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate” (Matei 24:21,22).

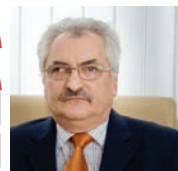
Da, „zilele acestea rele” vor fi scurtate și, mai adaugă Isus: „Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate... Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului... El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă” (Matei 24:29-31).

Vești deosebit de bune: Dumnezeu este cu noi și, în ciuda lui Satana, care ne face „zile negre”, ne pregătește salvarea. Zilele rele vestesc eliberarea, vestesc fericirea.

Surprinzător, nu-i așa? Deși „zilele sunt rele”, ele sunt sub atenta supraveghere a Celui ce-i iubește pe păcătoși. El nu le lasă să devină prea rele și promite că răutatea acestor zile este vestitoarea unor zile glorioase de fericire, a unui adevărat veac de aur, un veac veșnic de aur.

Da, „zilele sunt rele”. Binecuvântate fie aceste „zile rele”, pe care generații de credincioși „le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ” (Evrei 11:13), „așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos” (Tit 2:13). ■

**PERSPECTIVĂ
LUMINOASĂ
VALERIU
PETRESCU**

DEȘI „ZILELE SUNT RELE”, ELE SUNT SUB ATENTA SUPRAVEGHERE A CELUI CE- IUBEȘTE PE PĂCĂTOȘI. EL NU LE LASĂ SĂ DEVINĂ PEA RELE ȘI PROMITE CĂ RĂUTATEA ACESTOR ZILE ESTE VESTITOAREA UNOR ZILE GLORIOASE DE FERICIRE, A UNUI ADEVĂRAT VEAC DE AUR, UN VEAC VEȘNIC DE AUR.

Valeriu Petrescu, pastor pensionar

„TATĂ, A SOSIT CEASUL!”

„După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: «Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine»” (Ioan 17:1). Domnul Isus Și-a început misiunea pe acest pământ chemându-i pe oameni la pocăință și vindecându-i. A fost însă un moment în care lucrurile s-au schimbat. Într-o discuție cu ucenicii Săi, Petru a recunoscut și a declarat că El este Mesia (Matei 16:16). Iar de-atunci încolo, El a început să le prezinte deschis desfășurarea evenimentelor finale din viața Sa (Matei 16:21). Oare ar fi putut să le

**SOSISE CEASUL
CA PUNCTUL
CULMINANT
AL PLANULUI
DE MÂNTUIRE –
JERTFA – SĂ FIE
ÎNDEPLINIT. ÎN
CEASUL SUPREM
AL EXISTENȚEI
UNIVERSULUI,
CREATORUL S-A
GÂNDIT LA TINE,
S-A GÂNDIT
LA MINE.**

descoperi ceva și mai profund? Iată-L în camera de sus. Le spălase picioarele ucenicilor, îi servise cu pâine și cu must, le descoperise vânzătorul, îi încurajase, iar acum, târziu în noapte, îi încredințează Tatălui. Venise ceasul...

Rugăciunea din Ioan 17 descoperă gândurile Fiului în fața Tatălui. Aici observăm care sunt subiectele arzătoare ale Dumnezeirii în timpul celei mai mari crize din istoria universului. Prin această rugăciune observăm un privilegiu special pe care Domnul Isus îl acordă pământenilor, acela de a asista la discuția pe care Fiul o are cu Tatăl: „Tată, a sosit ceasul!” Niciun adjectiv posesiv, niciun alt cuvânt nu însoțește acest apelativ. Domnul Isus

discută direct și deschis cu Tatăl Său. La începutul lucrării Sale publice, Domnul Isus îi spunea mamei Sale: „Nu Mi-a venit încă ceasul” (Ioan 2:4). Acum, taina ascunsă de veacuri (Coloseni 1:26) urma să-și atingă punctul culminant în desfășurarea ei.

Rugăciunea aceasta marchează încheierea lucrării publice începute cu trei ani și jumătate în urmă prin bottez, apoi, cu post și cu rugăciune, în pustie. Tot ceea ce avea de spus, spusese. Tot ceea ce avea de făcut, făcuse. Mai rămăsese un singur lucru: crucea! Sosise ceasul ca punctul culminant al planului de mântuire să fie îndeplinit. În ceasul suprem al existenței universului, Creatorul S-a gândit la tine, S-a gândit la mine.

„Proslăvește pe Fiul Tău...”

Ce înseamnă această cerere? Verbul grecesc¹ folosit aici înseamnă a *glorifica*, a *onora*, a *acorda glorie* sau *slavă*. Cu alte cuvinte: *Tată, glorifică (onorează/slăvește-L) pe Fiul Tău*. La ce Se referă Domnul Isus aici? Cu mult timp în urmă începuse în cer un război. Miza: cine are slava Tatălui? În zadar a făcut cunoscut Tatăl cum stau lucrurile, căci Lucifer și prietenii săi au refuzat să accepte gândul acesta:

Satana... dorise onorurile mai înalte, pe care Dumnezeu le acordase Fiului Său. El a devenit invidios pe Domnul Hristos și a susținut în fața îngerilor care îl onorau ca heruvim ocrotitor că el nu are parte de onoarea care i s-ar cuveni prin poziția pe care o are (Ellen G. White, *The Review and Herald*, 24 februarie 1874).²

Prin insinuări viclene, prin care a făcut să apară ca și cum Domnul Hristos Și-a asumat locul care i se cuvenea lui, Lucifer a semănat semințele îndoielii în mintea multor îngeri (Ellen G. White, *The Educational Messenger*, 11 septembrie 1908, par. 1).

Lucrarea lui [a lui Lucifer] de amăgire a fost făcută atât de secret, încât îngerii din poziții mai puțin înalte au presupus că el ar fi Conducătorul cerului (Ellen G. White, *This Day With God*, 256).

În ceruri a fost confuzie: Cine este adevăratul Conducător al Cerului? Cine este Cel ce este egal cu Tatăl? Și dilema aceasta a frământat până la un timp mințile îngerilor. Când Domnul Isus a înălțat această rugăciune, El a spus: *Tată, a sosit ceasul să-L glorifici pe Fiul Tău!* A sosit ceasul să se pună capăt confuziei din univers și de pe pământ. Iar crucea constituia răspunsul la această rugăciune (Apocalipsa 5:11-13; 12:10).

Astfel, proslăvirea Fiului însemna:

- Tatăl să-L întărească până la capăt cu scopul de a da viață veșnică celor ce vor cunoaște pe Tatăl și pe Fiul (v. 3);

- Tatăl să accepte până la capăt jertfirea Fiului și să nu intervină pe acest drum al sacrificiului suprem.

Ca să înțelegem mai bine semnificația momentului, am să mă folosesc de un exemplu din istoria mântuirii: Geneza 22. După trei zile și trei nopți de călătorie, Avraam și Isaac urcă spre muntele Moria. Dincolo de tăcerea misterioasă a tatălui său, Isaac observă că lipsește ceva:

- Tată!
 - Da, fiule!
 - Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea-de-tot?
 - Fiule, Dumnezeu Însuși va purta de grijă de mielul pentru arderea-de-tot.
- (Geneza 22:7,8).

Versetul 8 (din Geneza 22) continuă: „Și au mers amândoi împreună înainte.” Mă întreb: Drumul acesta pentru cine a fost mai greu, pentru Avraam sau pentru Isaac? Au ajuns la locul stabilit. Au construit altarul și a venit momentul descoperirii:

La locul rânduit, ei au zidit un altar și au pus lemnele pe el. Apoi, cu glasul tremurând, Avraam îi descoperi fiului său solia divină. [...] Cu duioșie, el căută să ușureze durerea tatălui și să încurajeze mâinile lui înțepenite să lege frânghiile ce-l fixau de altar (Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 152).

„Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să te proslăvească pe Tine!” În virtutea evenimentului de pe Moria, am înțeles că, prin această rugăciune, Fiul încurajează mâinile Tatălui de a merge până la capăt în împlinirea planului făcut împreună încă din veșnicii:

Nu fără luptă a dat Dumnezeu pe Unicul Său Fiu la moarte. Pe Împăratul Universului L-a costat o luptă și o biruință, înainte de a decide dacă neamul vinovat să fie lăsat pradă pieirii sau să dea pe Fiul Său ca să sufere pentru acesta (Ellen G. White, Viața lui Iisus, p. 6).

L-am văzut pe plăcutul Domn Isus cu o expresie de compasiune și de tristețe pe față. Curând L-am văzut apropiindu-Se de lumina nespus de strălucitoare care Îl înconjură pe Tatăl și îngerul meu însoțitor mi-a spus că Ei Se aflau într-o conversație tainică. Îngerii păreau cuprinși de o neliniște intensă, în timp ce Ei comunicau. De trei ori a fost învăluit Domnul Hristos de lumina din jurul Tatălui, iar când a ieșit de acolo fața Îi era calmă... și iradia o bunătate și un farmec ce nu pot fi exprimate în cuvinte.

Apoi le-a făcut cunoscut îngerilor faptul că se găsește o cale de scăpare pentru omul pierdut. Le-a spus că a stăruit pe lângă Tatăl Său, oferindu-Se să-Și dea viața ca răscumpărare și să ia asupra Lui sentința de moarte, pentru ca omul să poată găsi iertare prin El (Ellen G. White, Istoria mântuirii, p. 42).

Cel puțin trei lucruri sunt esențiale în proslăvirea Fiului:

- coborârea pe scara umilinței până la moartea Sa pentru cei păcătoși;
- moartea Sa aducea viață veșnică păcătoșilor;
- *Tatăl era în Fiul, împăcând lumea cu Sine* (2 Corinteni 5:19).

Tatăl și Fiul, prinși împreună, până la capăt, pentru jertfa ce avea să aducă răscumpărarea omului – ce sacrificiu! Ce preț! Pentru mine și pentru tine!

„... ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine”

Crucea Domnului Isus descoperă, de asemenea, gândurile Tatălui. Moartea Sa – acest act tainic și plin de mister – descoperă deopotrivă caracterul Tatălui și al Fiului. Crucea înseamnă proslăvire reciprocă. Prin ea, dragostea lui Dumnezeu este descoperită plener: Tatăl Îl înalță pe Fiul, iar Fiul, pe Tatăl. Dragostea Fiului față de lumea păcătoasă descoperă gândurile Tatălui cu privire la noi. Jertfa Domnului Isus descoperă la nivelul cel mai înalt ce înseamnă că „Dumnezeu este dragoste”. A cunoaște pe Tatăl și pe Fiul (Ioan 17:3) înseamnă a intra în această părtășie a relației cu Tatăl și cu Fiul pentru a cunoaște acea dragoste care se jertfește și care este imposibil de redat în limbaj omenesc. În acest context, experimentăm și înțelegem mai bine ce înseamnă cuvintele: „Celor ce cred în El le-a dat dreptul să se numească copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12).

Alegând să meargă până la capăt, Hristos a fost proslăvit pe deplin. Iar prin aceasta era confirmată siguranța noastră deplină (Ioan 17:9-11), sfințirea noastră (Ioan 17:17), unitatea noastră (Ioan 17:21) și mântuirea noastră (Ioan 17:3,24). Ca un biruitor, în seara aceea, înainte de a porni pe drumul Ghetsimanilor și apoi spre Golgota, Domnul Isus a cântat un imn și i-a încredințat pe urmașii Săi în brațele Tatălui. ■

George Șchiopu, profesor de Vechiul Testament, Universitatea Adventus

**PROSLĂVIRE
PRIN CRUCE
GEORGE
ȘCHIOPU**

**CRUCEA ÎNSEAMNĂ
NĂ PROSLĂVIRE
RECIPROCĂ. PRIN
EA, DRAGOSTEA
LUI DUMNEZEU
ESTE DESCOPERITĂ
PLENAR: TATĂL ÎL
ÎNALȚĂ PE FIUL, IAR
FIUL, PE TATĂL.**

¹ Timpul verbului δοξάζω (doxazó) este un aorist la modul imperativ, diateza activă δόξασόν (dóxasón): slăvește sau glorifică [pe Fiul Tău]!

² Toate referințele de la scrierile lui Ellen G. White sunt preluate de pe site-ul <https://whiteestate.org>.

DREPTATE. DRAGOSTE. COMPASIUNE. PERSPECTIVE ȘI BUGET ADRA ROMÂNIA 2025

Duminică, 17 noiembrie 2024, a avut loc Adunarea Generală a membrilor **Agenciei Adventiste pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România**, în vederea evaluării activității organizației pentru anul în curs și a aprobării bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2025.

În cadrul întâlnirii s-au validat: deciziile Consiliului director, raportul de progres al strategiei ADCOM din ultimii doi ani, precum și strategia ADRA România pentru următorii 5 și 10 ani (2024–2029/2034). De asemenea, s-au punctat implicarea celor 100 de invitați speciali în ședințele lunare naționale ADRA România, participarea în campania „Împună pentru Oameni”, desfășurată în 14 orașe din România, raportul și perspectivele departamentului Marketing și Comunicare, aspectele financiare legate de standardele umanitare obligatorii pentru depozite și amprenta administrativă necesară

dezvoltării infrastructurii celor șapte direcții logistice. Totodată, s-au aprobat proiectele ADRA pentru perioada 2024–2025, fiind evidențiate proiectele „Vreau la școală!”, „Centrul de Primire în regim de Urgență a Victimelor Violentei în Familie – Casa ADRA”, „Speranță mai presus de ape – Galați”, „Speranță pentru Spania”, „Speranță pentru Ucraina”, „Speranță pentru Turcia și Siria”, precum și previziunile și politicile departamentului Resurse Umane pentru anul următor și raportul administratorului – BUGET 2025.

„Ca de fiecare dată, și în această ocazie am văzut o echipă unită de același ideal – acela de a oferi consiliere, asistență și ajutor persoanelor aflate în dificultate. Acest ideal care a strâns ca un buchet membrii acestei echipe stă la baza determinării, trudei și sacrificiului acestor oameni. Doar veșnicia va putea evalua corect impactul fiecărui membru al echipei ADRA”, a declarat Georget

BOARD ADRA ROMÂNIA

17.11.2024

ECHIPA REGIONALĂ ADRA ROMÂNIA

ADRA.ro / 17.11.2024 / Slujim umanității astfel încât
toți să conviețuiască așa cum Dumnezeu a plănuit

Pîrlitu, prim-vicepreședinte ADRA România și secretar executiv Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Proiectele ADRA România pentru anii 2024–2025 se încadrează în cele cinci direcții de acțiune ale Agenției: dezvoltare economică, educație și sănătate de bază, lupta împotriva violenței în familie, asistarea victimelor dezastrelor naturale și asistarea categoriilor sociale defavorizate.

„ADRA România își depășește constant obiectivele de la an la an, demonstrând o viziune strategică și o reziliență remarcabilă în fața provocărilor. Cu un angajament ferm față de misiunea noastră umanitară, continuăm să implementăm proiecte ambițioase și în anul 2025, transformând vieți în spiritul numelui pe care îl purtăm: Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor. Parteneriatele solide, susținute de o rețea vastă de voluntari și sponsori, ne permit să aducem speranță și schimbare în comunitățile vulnerabile. Inspirată de valorile creștine, ADRA România

este un catalizator pentru dezvoltare, promovând incluziunea și oferind sprijin necondiționat. Cu Dumnezeu de partea noastră, suntem convinși că putem construi un viitor mai bun pentru toți”, a declarat Robert Georgescu, director executiv ADRA România.

Dintre toate proiectele desfășurate, proiectul ADRA „Vreau la școală!” se remarcă printr-un număr mare de înscrieri și o dinamică de la an la an. Un număr de 503 elevi cu rezultate remarcabile la învățatură au fost aprobați pentru a fi susținuți prin acest proiect în anul școlar 2024–2025. Proiectul ADRA „Vreau la școală!” susține la școală copii cuminiți, harnici, silitori, apreciați de către autoritățile locale și cu rezultate bune la învățatură, deși provin din familii vulnerabile.

„Prin proiecte ambițioase, în mod special finanțate din fonduri europene, ADRA România continuă să transforme viețile celor mai vulnerabili din societate. De la educație și sănătate, până la dezvoltare comunitară și asistență umanitară,

intervenim acolo unde nevoia este cea mai acută. Cu fiecare proiect implementat, ne apropiem de o societate mai justă și mai egală, unde fiecare individ are dreptul la o viață demnă. Lucrul acesta l-am văzut și la ultimul BOARD ADRA România. Parteneriatele solide cu autoritățile locale, organizațiile neguvernamentale și companiile private ne permit să amplificăm impactul activităților. Implicarea activă a voluntarilor și a comunităților locale este esențială pentru succe-

ul proiectelor. ADRA România este mai mult decât o organizație umanitară, este o comunitate care crede în puterea binelui. Împreună, construim un viitor mai luminos pentru generațiile viitoare. ADRA România construiește un viitor mai bun”, a declarat Violeta Pițurlea, membru BOARD ADRA România.

Începând cu anul 1990, Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România se implică în special în proiecte de dez-

IMPLICAREA ACTIVĂ A VOLUNTARILOR ȘI A COMUNITĂȚILOR LOCALE ESTE ESENȚIALĂ PENTRU SUCCESUL PROIECTELOR. ADRA ROMÂNIA ESTE MAI MULT DECÂT O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ, ESTE O COMUNITATE CARE CREDE ÎN PUTEREA BINELUI. ÎMPREUNĂ, CONSTRUIM UN VIITOR MAI LUMINOS PENTRU GENERAȚIILE VIITOARE.

BIROUL CENTRAL ADRA.ro / 2024

Robert Georgescu
Director Executiv

Walter Creciuneac
Director Administrativ

Valentina Sturzu-Cozorici
Director Program

Gabriela Istrate
Manager Proiect

Cristina Roșu
Manager Proiect

Alina Bordas-Mohorea
Manager Proiect

Alexandru Banu
Manager Proiect.
Coordonator Proiecte
Transilvania Sud

Daniel Neacșu
Manager Proiect.
Coordonator Proiecte
Muntenia și Dobrogea

Daniel Gomboș
Coordonator Proiecte
Transilvania Nord
și Maramureș

George Mitroi
Asistent Social

Norela Costea
Expert Achiziții Publice
Asistent Manager

Cristian Copoiu
Asistent Manager

Vasilica Mettler
Asistent Manager Voluntar.
Coordonator Proiecte
Transilvania Sud

Mihai Brașov
Asistent Manager Voluntar.
Coordonator Proiect
Speranță pentru Imigranți

voltare de care beneficiază întreaga populație. Conducându-se în proiectele asumate după mottoul „Dreptate. Compasiune. Dragoste.”, ADRA România aduce bucurie și speranță în viețile beneficiarilor prin promovarea unui viitor mai bun, a valorilor și a demnității umane. Furnizor de servicii sociale acreditat, ADRA România face parte din rețeaua ADRA Internațional, organizația umanitară globală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, una dintre cele mai răspândite organizații

neguvernamentale din lume, fiind activă în 118 țări și având la bază filozofia care îmbină compasiunea cu spiritul practic, adresându-se oamenilor în nevoie, fără să facă deosebiri de ordin rasial, etnic, politic sau religios, cu scopul de a *sluji umanității astfel încât toți să conviețuiască așa cum Dumnezeu a plănuțit.* ■

ADRA România

ADRA ROMÂNIA

Dreptate. Compasiune. Dragoste

17.11.2024

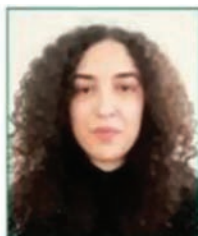
INSPIRATĂ DE VALORILE CREȘTINE, ADRA ROMÂNIA ESTE UN CATALIZATOR PENTRU DEZVOLTARE, PROMOVÂND INCLUZIUNEA ȘI OFERIND SPRIJIN NECONDIȚIONAT. CU DUMNEZEU DE PARTEA NOASTRĂ, SUNTEM CONVINȘI CĂ PUTEM CONSTRUI UN VIITOR MAI BUN PENTRU TOȚI.

Monica Brînceanu
Director Resurse Umane

Denisa Calinciuc
Director Economic

Delia Fărămiță
Specialist Relații Publice

Daniel Bota
Coordonator Proiecte
Banat și Crișana

Daniel Andrei
Coordonator Proiecte
Oltenia

Willy Cotruță
Coordonator Proiecte
Moldova și Bucovina

Tanța Bebereche
Contabil

George Grigore
Referent Resurse Umane

Mariana Roș
Psiholog

Bogdan Stănică
Specialist
Îmbunătățiri Procese

Marița Ionescu
Responsabil Mentorat

Andrei Serebrian
Traducător

Ruben Brînceanu
Administrator

Liviu Rădulea
Administrator

Luminița Lăutaru
Agent Curățenie Clădiri
și Mijloace de Transport

MISIUNE PRIN CENTRUL MEDIA ADVENTIST

„Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.” – Marcu 13:10 (VDC)

Conștienți de onoranta chemare de a duce solia celor trei îngeri din Apocalipsa 14 „până la marginile pământului” (Faptele 1:8), noi, echipa Centrului Media Adventist, am răspuns cu responsabilitate, credință și entuziasm acestui apel solemn venit din partea Celui Preaînalt (Psalmii 7:17).

Tocmai de aceea, ne străduim zilnic, prin fiecare program pe care îl realizăm, ca ascultătorii Radio Vocea Speranței, privitorii Speranța TV și toți cei care ne găsesc în online, fie pe paginile de socializare aferente fiecărui canal, fie prin intermediul Hope Discovery, să se conecteze la Scripturi, să primească doar Adevărul și să își trăiască viața doar cu gândul la iminenta revenire a Domnului Isus Hristos.

Noi provocări

- Una dintre noile responsabilități pe care le are Centrul Media Adventist, mandat primit de la Uniunea de Conferințe, este înființarea centrului de studii Academia Speranța (joncțiune cu Sola Scriptura). Această nouă inițiativă are menirea de a conecta fiecare producție media cu cei care urmăresc programele noastre prin cursuri de Biblie sau din diferite domenii conexe cu Scriptura;
- Nou-înființatul departament de Inovație va avea ca scop implementarea unei aplicații de streaming, astfel încât producțiile proprii sau preluate din rețeaua internațională Hope să fie mai ușor accesibile publicului tânăr.

SperantaTV

Continuăm să producem prin Hope Discovery materiale relevante pentru mediul online;

- O mare parte din echipamentele tehnice și-au atins termenul de viață și trebuie înlocuite; în egală măsură este nevoie de noi tehnologii pentru a ține pasul cu schimbările din media;
- Suntem în căutarea celei mai bune soluții pentru a reuși să fim retransmiși cât mai curând de marile companii de cablu și internet în format HD. Am obținut în această toamnă, din partea CNA, licențele HD și digital. De asemenea, facem o analiză obiectivă (costuri – eficiență) a retransmisiei semnalului TV prin satelit;
- Extinderea frecvențelor radio care emit pe FM, atât prin înlocuirea actualelor stații AM pe care le deținem în Botoșani, Iași, Piatra Neamț, Vatra Dornei, Sighetul Marmației, Mediaș, Tecuci, Oradea, cât și prin obținerea din partea Consiliului Național al Audiovizualului de noi frecvențe (prin cesionare și/ sau prin câștigarea acestora la concurs). De asemenea, facem demersuri pentru obținerea de frecvențe FM 24/24 pentru stațiile pe care le avem în partaj din București, Brașov, Constanța, Cluj-Napoca și Timișoara.
- Departamentul Online și Marketing, format în toamna acestui an, are ca obiectiv atingerea publicului din mediul virtual prin programe dedicate, dar și atragerea de fonduri din publicitate compatibilă cu filozofia noastră.

Grila de programe

- În grila de programe Speranța TV am introdus emisiuni prin care Biblia să iasă cât mai clar în evidență, iar în producțiile consacrate vor fi mai proeminente conexiunile cu adevărurile Scripturii. O noutate în producția de TV pentru noi va fi un reality dedicat tinerilor, filmat în această toamnă la Centrul de tineret Respiro din Moieciu de Sus, care va intra pe post în această iarnă. De asemenea, am început o colaborare cu un redactor care cunoaște limbajul mimico-gestual, în egală măsură în care am ales și să subtitrăm anumite producții, astfel încât persoanele cu deficiențe de auz să beneficieze de mesajul Evangheliei. Deși mai costisitor, continuăm să fim prezenți cu toată inima la evenimentele organizate de biserică în țară, pentru că misiunea noastră este să facem cunoscut Adevărul în toate formele lui.

- Grila de programe a Radio Vocea Speranței a început din această toamnă, cu pași mici, să capete independență față de cea de TV, axându-se cu precădere pe producții care să aibă în centrul atenției Biblia, fără a neglija producții din sfera medicală, educațională, culturală.
- Pentru că ne dorim să fim relevanți și pentru publicul de limbă maghiară care folosește mediul online, am creat un canal de YouTube dedicat, unde emisiunile pregătite de colegii noștri din redacția maghiară pot fi urmărite.

Dezvoltarea spirituală și profesională a personalului

- Implementarea cu frecvență lunară, pentru început, a unei capele de închinare la care să participe toți cei care lucrează, colaborează sau fac voluntariat pentru CMA, pentru a recunoaște astfel dependența de mila Marelui „Eu Sunt”;
- Facilitarea de a participa la cursuri de specialitate pentru pregătirea continuă, în funcție de buget, a tuturor celor care lucrează, colaborează sau fac voluntariat pentru CMA.

Având în vedere toate cele de mai sus, mă rog Celui Preaînalt ca fiecare persoană dintre cele chemate să compună echipa Centrului Media Adventist să fie animată de dorința de unitate și de a fi gata să lucreze și să slujească fără interes personal lui Dumnezeu și bisericii Sale.

Cu aleasă prețuire în Domnul,

pastor **Costi Gogoneață**, director Centrul Media Adventist

NE STRĂDUIM ZILNIC, PRIN FIECARE PROGRAM PE CARE ÎL REALIZĂM, CA ASCULTĂTORII RADIO VOCEA SPERANȚEI, PRIVITORII SPERANȚA TV ȘI TOȚI CEI CARE NE GĂSESC ÎN ONLINE SĂ SE CONECTEZE LA SCRIPTURI, SĂ PRIMEASCĂ DOAR ADEVĂRUL ȘI SĂ ÎȘI TRĂIASCĂ VIAȚA DOAR CU GÂNDUL LA IMINENTA REVENIRE A DOMNULUI ISUS HRISTOS.

GRILA DE EMISIUNI RADIO VOCEA SPERANȚEI NOIEMBRIE 2024

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI
00:00 Credință fără hotar r	00:00 În centrul atenției	00:00 Repere r	00:00 E bine să știi r
01:00 Povești neSpuse r	01:00 În fața Adevărului r	01:00 Adevăruri și perspective r	01:00 Adevăruri și perspective r
03:00 Autentic r	03:00 Sănătate cu prioritate r	02:00 Muzică	02:00 Fără compromisuri r
05:30 Biblia la rând	04:00 Muzică și rubrici	02:30 Radiodictionarul reperelor r	04:00 Muzică și rubrici
06:00 Matinal + Știri RRA	05:30 Biblia la rând	03:00 Sănătate cu prioritate r	05:30 Biblia la rând
08:00 Start cu Speranță	06:00 Matinal + Știri RRA	04:00 Muzică și rubrici	06:00 Matinal + Știri RRA
10:00 Educație pentru viață	08:00 Start cu Speranță	05:30 Biblia la rând	08:00 Start cu Speranță
11:00 Prietenii Speranței	10:00 Repere	06:00 Matinal + Știri RRA	10:00 Vremea întrebărilor
13:00 Știri RRA	11:00 Prietenii Speranței	08:00 Start cu Speranță	11:00 Prietenii Speranței
13:15 Muzică	13:00 Știri RRA	10:00 E bine să știi	13:00 Știri RRA
13:30 Esența credinței r	13:15 Muzică	11:00 Prietenii Speranței	13:15 Popas de suflet
14:00 Dialoguri și cărți r	13:30 Radiodictionarul reperelor r	13:00 Știri RRA	13:30 Căminul nostru
14:30 Muzică	14:00 Sănătate cu prioritate r	13:15 Muzică	14:00 Educație, valori, principii r
15:00 Curioșii r	15:00 Școala Cuvântului	13:30 Isus dincolo de aparențe r	14:30 Muzică
16:00 Lumina vieții r	16:00 Istorii și Idei	14:00 Sănătate cu prioritate r	15:00 Lumea religioasă azi r
17:00 Între noi mamele r	16:30 Sănătate pentru toți r	15:00 Lumea religioasă azi r	15:30 Muzică
17:30 Jurnal de studiu r	17:00 Reflecții biblice r	15:30 Popas de suflet r	16:00 Oameni și Povești
18:00 Speranță la ceas de seară	17:30 A doua opinie r	16:00 Tu hotărăști r	17:00 Pomul vieții 2
20:00 Sănătate cu prioritate	18:00 Speranță la ceas de seară	17:00 Pomul vieții 1	17:30 Nu ești singur
21:00 Adevăruri și perspective	20:00 Sănătate cu prioritate	17:30 De vorbă cu trecutul r	18:00 Speranță la ceas de seară
22:00 Educație, valori, principii	21:00 Adevăruri și perspective	18:00 Speranță la ceas de seară	20:00 În fața Adevărului
22:30 Lumea religioasă azi	22:00 Isus dincolo de aparențe	20:00 Fără compromisuri	22:00 Vremea vindecării
23:00 Popas de suflet	22:30 Lumea religioasă azi	22:00 Viața de familie	22:30 Popas de suflet
23:30 Dialoguri și cărți r	23:00 Popas de suflet	22:30 Lumea religioasă azi	23:00 Muzică
	23:30 Istorii și ideii r	23:00 Popas de suflet	23:30 Pâinea cea de toate zilele
		23:30 Reflecții biblice r	

VINERI	SÂMBĂȚĂ	DUMINICĂ
00:00 Vremea întrebărilor r	00:00 Cuvinte cu har	00:00 Lecția de viață r
01:00 În centrul atenției r	01:00 Tu hotărăști	01:00 Viață din Cuvânt r
02:00 Vremea vindecării r	02:00 Lumina vieții	02:00 Străinul din Galileea r
02:30 Comori din pământ	03:00 Jurnal de credință r	03:00 Taine din Scripturi r
03:00 Educație pentru viață r	04:00 Muzică și rubrici	03:30 Creștinism și cultură r
04:00 Muzică + rubrici	05:30 Biblia la rând	04:00 Muzică și rubrici
05:30 Biblia la rând	06:00 Pomul vieții 1 r	05:30 Biblia la rând
06:00 Matinal + Știri RRA	06:30 Muzică	06:00 Pomul vieții 2 r
08:00 Start cu Speranță	07:00 Esența Credinței	06:30 ÎntreVederi r
10:00 Lecția de viață	07:30 Jurnal de studiu	07:00 Pe calea înțelepciunii r
11:00 Prietenii Speranței	08:00 Matinal	07:30 Esența credinței r
13:00 Știri RRA	10:00 Școala Cuvântului r	08:00 Matinal
13:15 Muzică	11:00 Viață din Cuvânt	10:00 Curioșii
13:30 Adevăr și provocare	12:00 Străinul din Galileea	11:00 Tu hotărăști r
14:00 Căminul nostru r	13:00 Creștinism și cultură r	12:00 Credință fără hotar
14:30 Muzică	13:30 Muzică	13:00 Între noi mamele
15:00 Lumea religioasă azi r	14:00 De vorbă cu trecutul	13:30 Oameni și povești r
15:30 Popas de suflet	14:30 Muzică	14:30 Muzică
16:00 Nu ești singur r	15:00 Pe calea înțelepciunii r	15:00 Dialoguri și cărți
16:30 ÎntreVederi	15:30 Popas de suflet r	15:30 Adevăr și Provocare r
17:00 Roman foileton	16:00 Reflecții biblice	16:00 Povești neSpuse
17:30 Radiodictionarul reperelor r	16:30 Pâinea cea de toate zilele r	18:00 Speranță la ceas de seară
18:00 Speranță la ceas de seară	17:00 Cuvinte cu har r	20:00 Nu ești singur r
20:00 Pe Calea Înțelepciunii	18:00 Speranță la ceas de seară	20:30 Roman foileton r
20:30 Taine din Scripturi	20:00 A doua opinie	21:00 Viața de familie r
21:00 Jurnal de credință	20:30 Jurnal de studiu r	21:30 Autentic
22:00 Creștinism și cultură	21:00 Portative și portrete	
22:30 Muzică	22:00 Comori din pământ r	
23:30 Pomul vieții 1 r	22:30 Muzică	
	23:00 Sănătate pentru toți	
	23:30 Pomul vieții 2 r	

GRILA DE EMISIUNI SPERANȚA TV NOIEMBRIE 2024

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI
00:00 Autentic	00:00 În centrul atenției r	00:00 Meridianele misiunii r	00:00 Iconnect r
02:00 Academica r	01:00 Sănătate cu prioritate r	01:00 Sănătate cu prioritate r	01:00 Sănătate cu prioritate r
02:30 IntreVederi r	01:50 HopeDiscovery r	01:50 HopeDiscovery r	01:50 Hope Discovery r
03:00 Lecția de viață r	02:00 Lumea religioasă azi r	02:00 Lumea religioasă azi r	02:00 Lumea religioasă azi r
04:00 Portative și portrete r	02:30 Educație, valori, principii r	02:30 Între bine și rău r	02:30 Viața de familie r
05:00 Între noi mamele r	03:00 Educație pentru viață r	03:00 Repere r	03:00 E bine să știi r
05:30 Emisiune în lb. engleză r	04:00 În obiectiv r	04:00 În obiectiv r	04:00 Fără compromisuri
06:00 Povești neSpuse r	05:00 Adevăruri și perspective r	05:00 Adevăruri și perspective r	06:00 Popas de suflet r
08:00 Start cu Speranță	06:00 Popas de suflet r	06:00 Popas de suflet r	06:30 Lumea religioasă azi r
10:00 Educație pentru viață	06:30 Lumea religioasă azi r	06:30 Lumea religioasă azi r	07:00 Sănătate cu prioritate r
11:00 În centrul atenției r	07:00 Sănătate cu prioritate r	07:00 Sănătate cu prioritate r	07:50 HopeDiscovery r
12:00 Oameni și povești r	07:50 HopeDiscovery r	07:50 Hope Discovery r	08:00 Start cu Speranță
13:00 Rază de speranță r	08:00 Start cu Speranță	08:00 Start cu Speranță	10:00 Vremea întrebărilor
14:00 Autentic r	10:00 Repere	10:00 E bine să știi	11:00 Fără compromisuri
16:30 Lecția de viață r	11:00 În obiectiv r	11:00 În obiectiv r	13:00 Răsruce r
17:30 Între noi mamele r	12:00 Adevăruri și perspective r	12:00 Adevăruri și perspective r	14:00 Popas de suflet r
18:00 Orizont	13:00 Orizont r	13:00 Răsruce r	14:30 Viața de familie r
19:00 Sănătate cu prioritate	14:00 Popas de suflet r	14:00 Popas de suflet r	15:00 Focus r
19:50 HopeDiscovery	14:30 Educație, valori, principii r	14:30 Între bine și rău r	16:00 E bine să știi r
20:00 În obiectiv	15:00 Portative și portrete r	15:00 Căsuța cu idei r	17:00 Din toată inima r
21:00 Adevăruri și perspective	16:00 Educație pentru viață r	16:00 Repere r	17:30 Dialoguri și cărți r
22:00 Educație, valori, principii	17:00 Academica r	17:00 IntreVederi r	18:00 Răsruce
22:30 Lumea religioasă azi	17:30 Arta bucătăriei vegane r	17:30 Copiii regelui r	19:00 Școala Cuvântului
23:00 Popas de suflet	18:00 Răsruce	18:00 Răsruce	20:00 În fața Adevărului
23:30 Dor de libertate r	19:00 Sănătate cu prioritate	19:00 Sănătate cu prioritate	22:00 Vremea vindecării
	19:50 HopeDiscovery	19:50 HopeDiscovery	22:30 Duelul ideilor
	20:00 În obiectiv	20:00 Fără compromisuri	23:00 Popas de suflet
	21:00 Adevăruri și perspective	22:00 Viața de familie	23:30 Comori din pământ r
	22:00 Între bine și rău	22:30 Lumea religioasă azi	
	22:30 Lumea religioasă azi	23:00 Popas de suflet	
	23:00 Popas de suflet	23:30 Reflecții biblice r	
	23:30 Emisiune în lb. engleză r		

VINERI	SĂMBĂȚĂ	DUMINICĂ
00:00 Viață din Cuvânt r	00:00 Vremea întrebărilor r	00:00 Dublu sens
01:00 Vremea vindecării r	01:00 Pâinea cea de toate zilele r	01:00 Credință fără hotare r
01:30 Dialoguri și cărți r	01:30 Știri r	02:00 Străinul din Galileea r
02:00 Reflecții biblice r	02:15 Lumini din trecut r	03:00 Punctul de plecare r
02:30 Anotimpurile familiei r	02:30 Jurnal de credință r	04:00 Oameni și povești r
04:00 În fața Adevărului r	03:20 Texte și semnificații r	05:00 Seară cu speranță r
06:00 Popas de suflet r	03:30 Invincibilii r	06:00 Popas de suflet r
06:30 Duelul ideilor r	04:30 Taine din Scripturi r	06:30 Pâinea cea de toate zilele r
07:00 Vremea vindecării r	05:00 Școala Cuvântului r	07:00 Salt în viitor r
07:30 Arta bucătăriei vegane r	06:00 Popas de suflet r	08:00 Focus
08:00 Start cu Speranță	06:30 Pomul vieții r	09:00 Dor de libertate
10:00 Lecția de viață	07:00 Răsruce r	09:30 Copiii regelui
11:00 În fața Adevărului r	08:00 A doua opinie r	10:00 Căsuța cu idei
13:00 Răsruce r	08:30 Comori din pământ	11:00 Meridianele misiunii
14:00 Popas de suflet r	09:00 Credință fără hotare	12:00 Anotimpurile familiei
14:30 Dublu sens r	10:00 Școala Cuvântului r	13:30 Popas de suflet r
16:00 Vremea întrebărilor r	11:00 Viață din Cuvânt	14:00 Emisiune în lb. engleză
17:00 Emisiune în lb. engleză	12:00 Străinul din Galileea	14:30 Între noi mamele
17:30 A doua opinie	13:00 Taine din Scripturi	15:00 Dialoguri și cărți
18:00 Răsruce	13:30 Popas de suflet r	15:30 Academica
19:00 Pâinea cea de toate zilele	14:00 Știri r	16:00 IntreVederi
19:30 Știri	14:45 Lumini din trecut r	16:30 Arta bucătăriei vegane
20:15 Lumini din trecut	15:00 Jurnal de credință r	17:00 În centrul atenției
20:30 Taine din Scripturi	15:50 Texte și semnificații r	18:00 Rază de speranță
21:00 Jurnal de credință	16:00 Reflecții biblice	19:00 Povești neSpuse
21:50 Texte și semnificații	16:30 Din toată inima	21:00 Iconnect
22:00 Popas de suflet	17:00 Apocalipsa – Vestea bună	22:00 Portative și portrete
22:30 Apocalipsa – Vestea bună de pe Patmos	de pe Patmos r	23:00 A doua opinie r
23:30 Pomul vieții	18:00 Salt în viitor	23:30 Autentic
	19:00 Punctul de plecare	
	20:00 Invincibilii	
	21:00 Oameni și povești	
	22:00 Popas de suflet	
	22:30 Seară cu speranță	
	23:30 Dublu sens	

DAVID – ÎN RAI SAU ÎN IAD?

DAVID, SFÂNTUL LUI DUMNEZEU, SĂRBĂTORIT DE BISERICA ORTODOXĂ LA 26 DECEMBRIE, NU S-A SUIT LA CERURI, ÎN RAI, DAR NICI NU PUTEM SPUNE CĂ A AJUNS ÎN IAD, CĂCI NU ACOLO MERG SFINȚII DOMNULUI.

In Faptele 2:34-35 citim: „Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: «Domnul I-a zis Domnului meu: 'Șezi la dreapta Mea până ce-i voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale!'»”

Acest pasaj de la sfârșitul predicii lui Petru din Ziua Cincizecimii este unul clar, ușor de înțeles și facil de tradus, mesajul fiind clar: David nu s-a suit în ceruri la moartea lui.

Când David își exprimă entuziasmat credința în Dumnezeu în Psalmii 16:10, Petru ne spune că se referă la învierea lui Hristos: „Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea” (Faptele 2:27). Petru le reamintește evreilor că David a murit, că mormântul său este între ei și deci, fără echivoc, că David a cunoscut putrezirea, fapt necontestat de niciun evreu. Ca să fie și mai clar în expunerea sa, Petru adaugă versetul de bază al comentariului nostru: David nu s-a suit la cer, ci Cel care a murit, care nu a cunoscut putrezirea pentru că a înviat și s-a suit la ceruri, este Domnul Isus Hristos.

Cum spuneam, sensul pasajului este foarte clar și ușor de înțeles. Prin urmare, care este întrebarea?

Unde s-a dus David, sfântul lui Israel, la moartea sa? Sau mai bine zis, de ce nu este David în rai? Conform învățaturii tradiționale din mai toate confesiunile creștine, la moartea omului, sufletul său merge în iad sau în rai. Astfel că prezentarea lui Petru despre David, ridică această întrebare: Unde a mers David după moartea sa? Petru spune clar că David nu s-a suit în cer, adică nicio parte din David nu s-a suit în cer, deci nu poate fi în rai. Dar să fie în iad? Această variantă este scandaloașă și ar nimici speranța tuturor creștinilor: dacă omul preaiubit de Dumnezeu, cu o experiență a pocăinței atât de profundă, autentică și de vizibilă ca David, ajunge totuși în iad, ce nădejde să mai trag eu, un păcătos anonim? Posibilitatea ca David să fie în purgatoriu nu o comentez, de vreme ce această doctrină nu apare deloc în Biblie... și, oricum, sfinții nu ar merge în purgatoriu. Este posibil ca totuși, cumva, sufletul lui David să fie în rai? Dar Petru spune lămurit și clar: „David nu s-a suit în ceruri!” ... Și nu-l pot contrazice pe Petru, nici pe vreun alt apostol. Și mai știu că Biblia nu se contrazice. Dacă ar face asta, s-ar anula.

Cum se rezolvă această întrebare? Au mers în rai sufletul lui Ilie, al lui Moise, al lui Avraam, al

săracului Lazăr, sufletele de sub altar? Analizăm aceste cazuri biblice în alte rubrici. Pentru moment, rămânem la adevărul rostit de Petru: David nu s-a suit la ceruri. După cum vedem, interpretarea tradițională a sufletului nemuritor este incapabilă să se armonizeze cu textul biblic, indiferent la ce artificii de interpretare am apela. Petru spune clar și ușor de înțeles: David, sfântul lui Dumnezeu, sărbătorit de Biserica Ortodoxă la 26 decembrie, nu s-a suit la ceruri, în rai, dar nici nu putem spune că a ajuns în iad, căci nu acolo merg sfinții Domnului.

Ce e de făcut? Să lăsăm Biblia să vorbească și să ne învețe. Biblia ne spune că omul, când moare, bun sau rău, se duce pur și simplu în Locuința morților, adică în mormânt... și nu mai știe nimic. La venirea lui Hristos, morții credincioși vor fi înviați și, alături de mântuiții în viață, se vor alătura lui Hristos pentru totdeauna, căci nu o vor lua unii înaintea altora (1 Tesaloniceni 4:14-17). După 1000 de ani de la venirea lui Hristos, necredincioșii vor fi și ei înviați să-și primească judecata, apoi nimicirea pentru totdeauna, Apocalipsa 20:5,15. Exact aceasta este realitatea prezentată de Petru în cazul lui David: profetul și-a pus încrederea în Dumnezeu, în neprihănirea pe care Acesta o oferă prin credință; și știa că atunci când moartea sa va veni, va merge în mormânt, nu se va ridica la ceruri; dar când va veni ziua învierii, când Mântuitorul Său Se va întoarce, atunci și el va învia și abia atunci va fi ridicat la ceruri, ca să primească în același timp cu toți credincioșii Domnului răsplata vieții veșnice, așa cum ne spune Pavel: „Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei la desăvârșire fără noi” (Evrei 11:39-40).

Pe ecran

„Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: «Domnul I-a zis Domnului meu: ‘Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale!’» (Faptele 2:34-35).

David nu s-a suit în ceruri la moartea lui. „Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea” (Faptele 2:27).

David a cunoscut putrezirea. Care este întrebarea? Unde s-a dus David la moartea sa?

David nu s-a suit în cer, deci nu poate fi în rai. Este în iad? Nu-l pot contrazice pe Petru.

Interpretarea tradițională a sufletului nemuritor este incapabilă să se armonizeze cu textul biblic. Omul, când moare, se duce în mormânt, nu mai știe nimic. La venirea lui Hristos, morții credincioși sunt înviați – „căci nu o vor lua unii înaintea altora” (1 Tesaloniceni 4:14-17). Necredincioșii vor fi și ei înviați ca să-și primească nimicirea (Apocalipsa 20:5,15).

David, profetul, și-a pus încrederea în Dumnezeu. El va merge în mormânt, dar când Mântuitorul Său Se va întoarce, atunci și el va învia.

„Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei la desăvârșire fără noi” (Evrei 11:39-40). ■

Gabriel Ișvan, secretar, Conferința Muntenia

**ADEVĂRUL
BIBLIC
GABRIEL
IȘVAN**

**DAVID ȘTIA CĂ, LA
MOARTE, VA MERGE
ÎN MORMÂNT, NU
SE VA RIDICA LA
CERURI; DAR CÂND
MÂNTUITORUL SĂU
SE VA ÎNTOARCE,
ATUNCI ȘI EL VA
ÎNVIA ȘI VA FI RI-
DICAT LA CERURI,
CA SĂ PRIMEASCĂ
RĂSPLATA VIEȚII
VEȘNICE.**

**CEL CARE A MURIT,
CARE NU A CUNOSCUȚ PUTREZIREA
PENTRU CĂ A ÎNVIAT
ȘI S-A SUIT LA CERURI,
ESTE DOMNUL ISUS HRISTOS.**

„VOI VEȚI PRIMI O PUTERE”

DACĂ ACESTA ESTE MIJLOCUL PRIN CARE URMEAZĂ SĂ PRIMIM PUTERE, DE CE NU FLĂMÂNZIM ȘI NU ÎNSETĂM DUPĂ DARUL DUHULUI? ... DOMNUL E MAI DISPUS SĂ DEA DUHUL SFÂNT CELOR CE-I SLUJESC DECÂT SUNT PĂRINȚII SĂ LE DEA DARURI BUNE COPIILOR LOR.

Se spune că „puterea corupe”; este vorba de puterea politică. Există însă o putere care nu corupe, nu poate să corupă, ci înobilează. Este puterea care emană de la Duhul Sfânt și care ne-a fost făgăduită. Iată câteva astfel de făgăduințe:

„Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac, și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14:16,17).

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26).

„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine” (Ioan 15:26).

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare” (Ioan 16:13).

Isus a fost darul Cerului pentru omenire, așa cum spun aceste texte:

„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a DAT și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6).

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că L-a DAT pe singurul Lui Fiu” (Ioan 3:16).

Isus a zis către femeia samariteană: „Dacă ai fi cunoscut tu DARUL lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: «Dă-mi să beau!», tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie” (Ioan 4:10).

El, marele Dar al cerului venit pentru salvarea omenirii, le-a promis ucenicilor Săi de atunci și din toate veacurile un mare DAR ceresc, asemănător cu El, care să-L reprezinte pe pământ. Duhul Sfânt este DARUL Tatălui (Ioan 14:16,17) și al Fiului (Ioan 15:26).

Iată două texte în care Duhul Sfânt chiar este numit DAR, ambele conținând cuvinte ale apostolului Petru, primul – o făgăduință, al doilea – o mustrare. El a zis către ascultătorii săi din Ziua Cincizecimii:

„Pocățiți-vă, și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi DARUL Sfântului Duh” (Faptele 2:38).

Și către Simon din Samaria:

„Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că DARUL lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!” (Faptele 8:20).

Darul Duhului Sfânt este vital pentru credincioși. În primul rând, prezența Sa în viața individului aduce cu sine roada Duhului, care cuprinde virtuțile ce compun caracterul creștin (Galateni 5:22,23). În al doilea rând, El îi înzestrează pe credincioși cu daruri duhovnicești (1 Corinteni 12:4-11,28-30; Efeseni 4:11-15):

„... pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos” (Efeseni 4:12).

În al treilea rând, Duhul Sfânt îi face în stare să răspândească Evanghelia:

„Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8).

Duhul Sfânt nu-i lasă pe credincioși să lucreze singuri în lume, ci lucrează împreună cu ei:

„Și Duhul și mireasa zic: «Vino!»” (Apocalipsa 22:17).

„Domnul poate sufla viață nouă în orice suflet care dorește în mod sincer să-I slujească și poate atinge buzele cu un cărbune aprins de pe altar, făcându-le elocvente cu lauda Lui. Mii de voci vor fi îmbibate cu puterea de a vesti minunatele adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu. Limba care se bălbăie va fi slobozită, iar cel timid va fi întărit ca să poarte mărturie curajoasă pentru adevăr. Domnul să-l ajute pe poporul Său să-și curețe templul sufletului de

orice întinăciune și să mențină o legătură atât de strânsă cu El, încât să aibă parte de ploaia târzie când va fi revărsată” (*Review and Herald* din 20 iulie 1886, citat în *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, vol. 6, p. 1055).

Lumea a ajuns să depindă în mare măsură de electricitate. În unele locuri unde instalația de aer condiționat e indispensabilă, întreruperea curentului în zile extrem de fierbinți e o nenorocire, mai ales pentru copii și pentru persoanele în vârstă. Americanii numesc curentul electric „power”, adică „putere”. Observați câtă importanță are puterea aceas-ta fizică? Dar ea e folosită nu numai pentru viața aceasta, care și așa trece. Când este vorba de „puterea” spirituală, care vine exclusiv de la Dumnezeu–Duhul Sfânt, lipsa ei are urmări catastrofale, pentru veșnicie.

Înainte de a urmări ultimul citat al Inspirației, să ne aducem aminte de această făgăduință a Domnului Isus:

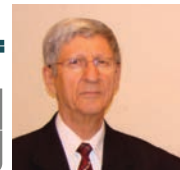
„Deci dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer” (Luca 11:13).

„Dacă acesta este mijlocul prin care urmează să primim putere, de ce nu flămâzim și nu însetăm după darul Duhului? De ce nu discutăm despre el, de ce nu ne rugăm pentru el, nu predicăm despre el? Domnul e mai dispus să dea Duhul Sfânt celor ce-I slujesc decât sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor” (*Faptele apostolilor*, p. 50).

Să medităm la această primă strofă a cântării de mai jos, care să răsună în inimile noastre fără încetare:

„Spirit Sfânt, ce dai putere / s-ascultăm de Dumnezeu / și pe-oricare de cădere / îl ferești cu glasul Tău, / Spirit Sfânt ce altădată / inspirași regi și profeți / și-a apostolilor ceată, / și pe noi azi să ne-nveți!” (Imnul nr. 8 din „Imnuri creștine”, ediție veche: „Spirit Sfânt ce dai putere”). AMIN! ■

DUHUL SFÂNT ȘTEFAN RADU

DARUL DUHULUI SFÂNT ESTE VITAL PENTRU CREDINCIOȘI. PREZENȚA SA ADUCE CU SINE ROADA DUHULUI, CARE CUPRINDE VIRTUȚILE CE COMPUN CARACTERUL CREȘTIN. EL ÎI ÎNZESTREAZĂ PE CREDINCIOȘI CU DARURI DUHOVNICEȘTI ȘI ÎI FACE ÎN STARE SĂ RĂSPÂNDEASCĂ EVANGHELIA.

Dr. Ștefan Radu, pastor pensionar, SUA

CONFLICTUL RELIGIOS ÎN ANTICHITATE: MONOTEISM SAU POLITEISM

Un om fuge de acasă ca să-și scape viața. Fratele său îl urăște de moarte și i-a promis că într-o zi îl va ucide. Tatăl este bătrân, fără putere, și nu mai poate face nimic. Mama este îndurerată și nu are nicio influență asupra răzbunătorului. Așa că singura soluție este fuga, cât mai departe, cât mai în necunoscut.

**CUVÂNTUL
RELIGIE VINE
DIN LATINESCUL
RELEGARE ȘI
ÎNSEAMNĂ
RESTABILIREA
UNEI RELAȚII
ÎNTRU DUMNEZEU
ȘI OM.**

Fugarul nostru este un om religios și credincios. A doua sa problemă este conștiința. Se simte vinovat de ura fratelui, îl muștră conștiința pentru răul pe care i l-a făcut. Pentru un om credincios, vinovăția este povara cea mai grea. În prima noapte de pribegie, nici nu a avut curajul să intre într-o localitate. El și familia lui erau bine cunoscuți în zonă și nu ar fi suportat întrebările vecinilor. Așa că a decis să doarmă în câmp. Era cald și senin, așa că nu era o problemă. Înainte de culcare cred că a făcut o rugăciune deosebită, cu lacrimi, cu mărturisiri și cu rugămintea ca Dumnezeu să-l ierte și să-i ofere dovada iertării.

De multe ori, o piatră în loc de pernă este mai comodă, iar un cer senin este mai plăcut decât o pătură. Omul nostru a adormit liniștit, căci s-a predat în mâna lui Dumnezeu. Noaptea a avut un vis: O scară pornea de la capul lui și se înălța până la cer, îngerii urcau și coborau pe ea, iar în capul

scării era Dumnezeu, care privea spre el binevoitor. Nu cred că a putut să mai doarmă de bucurie. A înțeles mesajul: Dumnezeu i-a întins o mână și l-a invitat să urce spre El pe această scară.

Ce este religia?

Cuvântul vine din latinescul *relegare* și înseamnă restabilirea unei relații între Dumnezeu și om; un pod cosmic prin care omul se poate întoarce la Dumnezeu. Să urmărim cum au încercat oamenii să-și imagineze acest pod. Să vedem cum au gândit și ce au creat religiile Antichității pentru a restabili legătura cu Dumnezeu și pentru a obține nemurirea.

a) Babilonienii au fost cei mai iscusiți în domeniul religiei, oferind lumii modelul de bază. Centrul vieții religioase era ziguratul, Turnul Babel din Biblie, care se găsea în mijlocul cetății. Avea trei sau șapte niveluri, iar în vârf era templul zeului cetății, fiecare cetate având zeul său specific. Doar regele avea dreptul să urce până în vârful ziguratului și să consulte voia zeului și doar el cunoștea numele real al zeului. Regele-preot comunica poporului voința zeului, și tot el ducea problemele poporului sus la zeu. Regele-preot era numit vicarul zeului, locțiitorul lui pe pământ.

b) Egiptenii au creat a doua mare civilizație a Antichității. Ei au creat o lume religioasă fascinantă. Toată filozofia și religia lor a fost săpată în piatră, de aceea a rămas aproape intactă și este admirată până astăzi. Egiptenii credeau în nemurirea sufletului, cu o condiție: dacă pe mormânt se ridică o piramidă. Piramidele au rămas cele mai strălucite monumente egiptene. Ele sunt mormintele faraonilor, sunt în număr de circa 80 și au fost construite între 2750 și 2350 î.H. Sunt multe altele, dar foarte mici, chiar vecinii lor au preluat practica de a pune piramide pe morminte, așa cum noi punem cruci.

Inventatorul piramidelor a fost Imhopet, care a fost arhitect, preot, iar mai târziu egiptenii l-au socotit semizeu. El a construit prima piramidă, a lui Zoser, circa 2750 î.H. Ce susținea el? Soarele, numit de ei Ra, este zeul suprem. El oferă oamenilor lumină, căldură și viață. El coboară pe pământ prin raza de soare, iar sufletul omului decedat se poate întoarce la Ra tot pe o rază de soare. Piramida și obeliscul sunt raze de soare. Ele sunt un pod cosmic între pământ și cer, de aceea, Imhopet a fost numit Pontifex Maximus – mare constructor de poduri.

c) Evreii au creat cel mai compact și realist sistem religios. Ei aveau un singur Dumnezeu, care nu era al unei cetăți, sau al unui popor, ci era un Dumnezeu universal, al tuturor popoarelor. Ei au spus că pot avea o relație puternică, vie și personală cu Dumnezeu lor, iar aceasta se numește credință, mai mult decât religie. Ei credeau că se pot întoarce la Dumnezeu și pot obține veșnicia numai prin pocăință și credință. Cel mai frumos exemplu este scara cerului din visul lui Iacov. Îngerii urcă și coboară pe această scară pentru a menține legătura, iar Dumnezeu este Cel ce inițiază reabilitarea și salvarea omului.

Care este diferența dintre religia biblică a evreilor și cea a popoarelor antice politeiste? În religia biblică, omul nu poate face nimic pentru mântuirea lui, doar Dumnezeu poate să-l ierte și să-l mântuiască. Doar prin credință în bunătatea și dreptatea divină, omul poate fi salvat.

În religiile politeiste erau mulți zei, fiecare cu sectorul lui, cu specialitatea lui, așa că trebuia să te închini la cât mai mulți zei. Zeii erau capricioși, răzbunători, cruzi, puternici și puteai doar să-i îmbunezi și să le obții favoarea prin daruri, jertfe, iar *in extremis* prin jertfa cea mai mare – jertfa umană, de regulă un copil. Diferența este clară: Dumnezeu evreilor este bun și drept, nu trebuie îmbunat, ci doar să crezi și să I te închini. Dumnezeii păgânilor erau capricioși și, prin fapte și jertfe din ce în ce mai mari, oamenii credeau că pot reuși să le câștige bunăvoința. Aceste fapte se concretizau în ritualuri, jertfe, sacrificii, mutilări, posturi sau pelerinaje.

Monoteismul este o religie revelată, Dumnezeul evreilor S-a descoperit pe Sine și le-a oferit legi, porunci și rânduieli. Ei au văzut muntele Sinai în flăcări, au auzit vocea Sa ca un tunet, iar în final Moise a coborât cu două table de piatră, scrise de degetul lui Dumnezeu; Cele Zece Porunci. Toate acestea cuprindeau tot spectrul vieții de societate: Legi morale; ceremoniale, sanitare, civile și judecătorești. La Sinai, ele au luat forma scrisă, constituind baza cărții sfinte, Biblia, dar ele existau cu mult înainte, așa cum ne confirmă Geneza 26:5: „Avraam a ascultat de glasul Meu și a păzit ceea ce i-am cerut, poruncile Mele, rânduielile Mele și legile Mele.” Domnul Hristos a recunoscut aceste principii de bază atunci când a spus: „Să nu

SCARA
CERULUI
TRAIAN
ALDEA

ISUS HRISTOS
ESTE SINGURUL
MIJLOCITOR,
CARE VA DUCE
RUGĂCIUNEA
TA ÎNAINTEA
LUI DUMNEZEU
TATĂL ȘI VA FI
ASCULTATĂ.
SCARA LUI IACOV
ESTE O INVITAȚIE
PENTRU ORICE
OM PĂCĂTOS,
FUGAR, SINGUR,
AMENINȚAT ȘI
DEZORIENTAT
SĂ URCE, SĂ
SE APROPIE DE
DUMNEZEU.

credeți că am venit să stric legea..., ci am venit s-o împlinesc” (Matei 5:17).

Politeismul nu are revelație, nici carte sfântă și nici legi morale, ceremoniale, sau sanitare. El se bazează pe ritualuri, ceremonii, statui ridicare zeilor și fapte, cât mai multe, cât mai mari și iraționale: se tăiau, urlau și țipau până aiurau sau *in extremis*, aduceau jertfe umane pe propriii lor copii. Politeiștii erau într-o luptă continuă pentru a demonstra care zeu este mai tare. Atunci când câștigau o bătălie, zeul cetății învins era luat și adăugat la panteonul lor, sau era mutilat, spunând că nu este bun de nimic.

Politeiștii au avut o atitudine de teamă și frică, amestecată cu ură și dușmănie față de Dumnezeul evreilor. Adesea au încercat să-L învingă, să-L batjocorească, să-L pună în rând cu zeii lor. Cel mai clar exemplu este în Egipt, unde a avut loc bătălia de pe Nil.

Evreii sunt robii egiptenilor, deci, credeau ei, Dumnezeul vostru este mai slab. Moise îi cere faraonului să le permită evreilor să meargă în pustiu pentru a se închina Dumnezeului lor și a aduce jertfe de animale, respinse de egipteni. Răspunsul faraonului este tipic oricărui necredincios: „Cine este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece? Nu cunosc pe Domnul și nici nu voi lăsa pe Israel să plece!” (Exodul 5:2). Bătălia de pe Nil este prima confruntare de mare amploare între două sisteme religioase diferite: politeismul egiptean și monoteismul evreilor. Religia Egiptului avea vechime, cultură avansată, puterea unui stat mare și faima unor zei nemuritori. Credința evreilor nu avea decât o singură susținere: brațul lui Dumnezeu. Fără arme, fără confruntări fizice, fără intervenții diplomatice, evreii se eliberează din robia Egiptului și formează un popor special, doar prin mâna puternică a Dumnezeului lor.

Ceea ce urmează sunt plăgile aduse de Dumnezeu evreilor peste egipteni. Vrajitorii devin neputincioși și recunosc: „Aici este degetul lui Dumnezeu.” Faraon, care era socotit un zeu și asigura ordinea lucrurilor din natură, este neputincios, apa se prefăce în sânge, soarele se întunecă trei zile, oamenii sunt plini de bube, animalele mor și urmează fel de fel de invazii și dezastre. În final, când întâii născuți sunt uciși în plaga a zecea, faraon le permite evreilor să plece. Bătălia de pe Nil a fost o demonstrație a puterii Dumnezeului evreilor, singurul Dumnezeu adevărat, și o dovadă că zeii lor nu sunt decât nimic, o plăsmuire a imaginației oamenilor.

Lupta păgânismului împotriva monoteismului se va termina cu victoria monoteismului. Lumea ve-

che din Orientul Mijlociu și bazinul mediteraneean va părăsi politeismul lor și vor deveni fie creștini, fie musulmani, adoratori ai unui singur Dumnezeu. Și totuși, lupta continuă, deoarece vechile statui ale zeilor se reîntorc în biserici, iar imaginile iau locul credinței autentice în duh și adevăr. Creștinii cred că pot fi iertați și mântuiți prin faptele lor, prin penitențe, prin posturi, de aceea au creat o religie a faptelor și a sacrificiilor inutile. Ei cred că sfinții sunt persoane intermediare, care le facilitează refacerea legăturii cu Dumnezeu, la care se închină; cred că pentru a ajunge la Dumnezeu au nevoie de slujbele preoților și de sacramentele oferite de ei.

Prietene, Dumnezeul tău este aproape de tine. El a întins o scară între pământ și cer, pe care îngerii urcă și coboară ca să te ajute, să te protejeze și să te călăuzească pe calea adevărului. El ți Se descoperă prin Cuvântul revelat, Biblia, prin vise, prin căile providenței, prin glasul conștiinței, care fie te învinovățește, fie te dezvinovățește. Dacă ești atent, dacă te retragi în cămăruța ta pentru a medita și a te ruga, vei auzi vocea Sa caldă care te cheamă: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: Iată drumul, mergeți pe el, când veți voi să vă abateți la dreapta sau la stânga” (Isaia 30:21).

El este bucuros să te ierte atunci când ai furat de la fratele tău, când ai mințit-o pe mama ta, sau când ți-ai înșelat tovarășul tău de viață. Când trebuie să fugi de rușine sau de frică, nu dispera, roagă-te! Dumnezeu va întinde o scară între tine și cer ca să urci. Nu ai nevoie de niciun intermediar, nu trebuie ca altcineva să mijlocească pentru tine. Isus Hristos este singurul Mijlocitor, care va duce rugăciunea ta înaintea lui Dumnezeu Tatăl și va fi ascultată. Scara lui Iacov este o invitație pentru ca orice om păcătos, fugar, singur, amenințat și dezorientat să urce, să se apropie de Dumnezeu. Nu ezita, începe să urci, tu ai un mijloc de a te întoarce la Tatăl tău ceresc, Dumnezeu.

Dacă îți vei mărturisi greșeala, dacă ești dispus să urci treaptă cu treaptă pe scara deschisă de cer, conștiința ta se va limpezi și viața ta va fi fericită. Nu există o altă cale spre cer! Tu nu poți face nimic ca să obții iertare sau să câștigi veșnicia. Așeză-te lângă Iacov, roagă-te așa cum a făcut el și scara cerului va cobori lângă tine pentru a-ți oferi privilegiul să te întorci la Dumnezeul tău. Fiecare civilizație a ridicat monumente mari și costisitoare pentru a încerca să se întoarcă la Dumnezeu, dar toate acestea au rămas piese de muzeu. Dumnezeu însă ți-a coborât o scară, L-a trimis pe Fiul Său pentru a deschide un drum și a adresa chemarea: „Vino!” ■

Traian Aldea, pastor pensionar

**TU NU POȚI
FACE NIMIC CA
SĂ OBȚII IERTARE
SAU SĂ CÂȘTIGI
VEȘNICIA. AȘAZĂ-TE
LÂNGĂ IACOV,
ROAGĂ-TE AȘA
CUM A FĂCUT EL
ȘI SCARA CERULUI
VA COBORÎ
LÂNGĂ TINE PENTRU
A-ȚI OFERI
PRIVILEGIUL SĂ
TE ÎNTORCI LA
DUMNEZEUL TĂU.**

BISERICA LUPTĂTOARE *VERSUS* BISERICA BIRUITOARE

PARTEA I

În ultima vreme asistăm tot mai des la atacuri împotriva Bisericii Adventiste, care tind să creze confuzie, neîncredere, revoltă și, în cele din urmă, separare față de biserica organizată. Dacă aceste atacuri ar veni din afara bisericii, din partea societății sau a altor organizații religioase, nu ar fi nimic de mirare. Însă, din nefericire, cele mai furibunde atacuri vin din partea acelor pe care i-am considerat sau poate îi mai considerăm frați ai noștri. Situația este și mai sensibilă atunci când constatăm că toate aceste lucruri se întâmplă în numele Reformei, al schimbării în mai bine și al curățirii bisericii de tot ceea ce este considerat nepotrivit sau rău.

Este adevărat că per ansamblu biserica nu este ceea ce ar trebui să fie. Este adevărat și faptul că, pe parcursul timpului, în biserica noastră s-au făcut greșeli. Dar înseamnă acest lucru faptul că ea a fost lepădată de Dumnezeu? Dacă Biserica Adventistă – o biserică adusă la existență de către Dumnezeu la o dată profetică – este încă nedesăvârșită, mai este sub călăuzirea și sub protecția lui Dumnezeu? Unii preținși mesageri contemporani vor răspunde la această întrebare cu un categoric NU! Și totuși, Biblia și Spiritul Profetiei ne prezintă adevărata față a realității, așa cum o vede Dumnezeu. Îmi doresc să putem vedea și noi realitatea, așa cum este, prin ochii Lui.

Din moment ce se ridică adesea pretenția că biserica lui Dumnezeu ar trebui să fie desăvârșită, este potrivit să ne punem întrebarea: A fost vreodată biserica lui Dumnezeu desăvârșită? Dacă citim cu atenție evangheliile și restul Noului Testament, vom observa că și în vremurile ei cele mai bune, biserica a fost tot slabă și cu defecte, compusă din oameni imperfecti. Nucleul primei biserici a fost constituit din cei 12 ucenici, pe care Isus Însuși i-a ales în mod individual, însă oamenii aceștia erau departe de ceea ce poate fi numită desăvârșire a caracterului. E suficient să ne amintim câteva ipostaze. Când Isus nu a fost primit într-un sat al samaritenilor, Iacov și Ioan au dorit să coboare foc din cer peste aceștia, ca pe vremea lui Ilie, însă Isus le-a spus că nu știu de ce duh sunt însuflețiți (Luca 9:51-56). Cu siguranță nu era Duhul Sfânt! Când Petru Îl ceartă pe Isus pentru că îi vorbește despre suferințele și moartea Lui, Domnul îi adresează una dintre cele mai șocante mustrări: „Înapoia mea, Satano!” (Matei 16.21-23). Deci cine vorbea prin Petru? Chiar și la ultima cină, înainte ca Isus să fie prins, ucenicii încă se ceartă pe cel mai fierbinte și

**ATENȚIE LA
„REFORMATORI”!
FLORIN
ORODAN**

A FOST VREODATĂ BISERICA LUI DUMNEZEU DESĂVÂRȘITĂ? DACĂ CITIM CU ATENȚIE EVANGHELIILE ȘI RESTUL NOULUI TESTAMENT, VOM OBSERVA CĂ ȘI ÎN VREMURILE EI CELE MAI BUNE, BISERICA A FOST TOT SLABĂ ȘI CU DEFECTE, COMPUSĂ DIN OAMENI IMPERFECȚI.

constant subiect de controversă: cine este cel mai mare? (Luca 22:24). Iar Isus Se pleacă și le spală picioarele... Să nu mai vorbim de Iuda, despre care Isus spunea încă de la început că este un diavol (Ioan 6:70,71), iar acest lucru a devenit în cele din urmă evident pentru toți, Satana luându-l în stăpânire cu totul (Luca 22:3,4). Toți ucenicii aveau defecte serioase de caracter, însă Isus i-a ales în ciuda acestor defecte, privind la ceea ce ei pot deveni prin lucrarea și harul Său. Petru era impulsiv și vorbea de multe ori înainte să gândească, Filip era îndoielnic, Toma era necredincios, Iacov și Ioan aveau un spirit iute și combativ (nu degeaba Isus i-a numit „fiii tunetului”), Simon era zelot (zeleții doreau să instaureze Împărăția lui Dumnezeu cu sabia), iar Iuda a devenit trădător. Din asemenea material a fost formată biserica primară, adică biserica din timpul lui Isus! Sau, de ce să nu spunem, biserica lui Isus?!

Deși coborârea Duhului Sfânt la Cincizecime a adus schimbări mari în ceea ce privește experiența ucenicilor și starea bisericii care se dezvoltă, tot nu putem vorbi de o biserică desăvârșită. Într-o anumită ocazie, Petru se lasă condus de ipocrizie și este muștrat în public de către Pavel (Galateni 2:11-13). La rândul său, Pavel se desparte de Barnaba, tovarășul său de lucru, deoarece nu pot cădea de acord cu privire la oferirea unei noi șanse pentru tânărul ucenic Marcu (Faptele 15:36-40). La un moment dat, biserica din Ierusalim îi propune lui Pavel un compromis, pe care acesta îl acceptă, deși era împotriva principiilor Evangheliei (Faptele 21:17-26)... De asemenea, dacă vom citi cele două epistole pe care Pavel le trimite bisericii din Corint, vom descoperi că în această biserică erau toate problemele posibile care ar putea să apară într-o biserică. Descoperim aici probleme de credință și doctrină (unii nu mai credeau în învierea morților, Cina Domnului era tratată cu lipsă de respect), probleme morale (desfrâu și alte păcate scandaloase în care se

complăceau unii membri ai bisericii), probleme de conducere și administrație (biserica nu lua măsuri pentru a rezolva problemele din mijlocul ei), precum și probleme de relație (biserica era fracționată în mai multe grupuri/partide, în funcție de preferințe și interese personale)... și exemplele ar putea continua. Aceasta este imaginea biblică, reală, a bisericii, iar Biserica Adventistă nu face excepție. De ce am avea de la biserica noastră pretenții mai mari decât de la biserica primului secol?

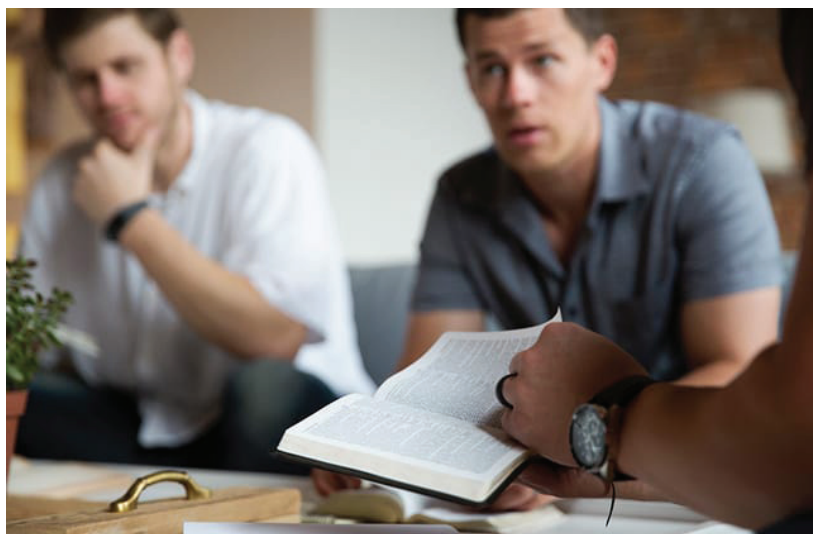
Nimeni să nu înțeleagă faptul că ar trebui să fim mulțumiți cu starea noastră spirituală sau cu starea spirituală a bisericii! De o mie de ori, NU! Însă atitudinea unor preținși reformatori moderni față de starea de fapt a lucrurilor din biserică este fundamental greșită, ba chiar satanică! Vom înțelege puțin mai târziu de ce.

Prin Ellen White, Dumnezeu are de spus multe lucruri despre ceea ce este sau nu este biserica, despre modul în care El privește și tratează lucrurile, cât și despre atitudinea corectă a acelor care chiar își iubesc biserica și doresc să fie o influență bună în mijlocul ei. Un concept care apare adesea în scrierile lui Ellen White este acela că *biserica luptătoare nu este biserica biruitoare!* Ce înseamnă acest lucru vom înțelege pe măsură ce ne vom opri asupra mai multor declarații pe care le face ea cu privire la starea bisericii, cât și cu privire la destinul acesteia.

Referindu-se la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, ea spune că „Dumnezeu are un popor deosebit, o biserică pe pământ, care nu este inferioară nimănui, ci superioară în toate privințele, pentru a prezenta adevărul și a apăra Legea lui Dumnezeu. Dumnezeu a rânduit în mod divin agenți – oameni pe care El îi conduce, care au suportat zăduful zilei, care cooperează cu instrumentele cerești pentru înaintarea împărăției lui Hristos în lumea noastră. Fie ca toți să se unească cu aceste unelte alese și să fie găsiți în cele din urmă printre cei care au răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus” (SB, 240.4).

Aceste lucruri sunt spuse în dreptul bisericii, în timp ce biserica este așa cum o știm și așa cum o știa și ea: „Deși există rele în biserică, și acestea vor exista până la sfârșitul lumii, biserica din aceste zile din urmă trebuie să fie lumina lumii, a unei lumi întinate și stricate de păcat. Biserica, așa slabă și plină de lipsuri cum este, având nevoie de muștrare, avertizare și sfătuire, constituie singurul obiect de pe pământ asupra căruia Dumnezeu își îndreaptă suprema atenție. Lumea este un atelier în care Domnul Isus, prin cooperarea agenților umani și divini, face experiențe prin harul Său și îndurarea divină, asupra inimilor oamenilor” (SB, 240.3).

În contextul acesta, ea adresează la un moment dat o întrebare și tot ea oferă și răspunsul inspirat: „Să nu aibă Dumnezeu o biserică vie? Ba da, El are o biserică, dar este o biserică luptătoare, nu triumfătoare. Ne pare rău

că există membri cu defecte, că se află neghină printre grâu. Isus a spus: «Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în țarina lui. Dar pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat...» (BR, 32.4).

„Biserica lui Dumnezeu de pe pământ poate fi imperfectă, dar Dumnezeu n-o va distruge din pricina imperfecțiunilor ei. Au fost și vor mai fi din aceia plini de zel, dar nu în acord cu învățătura dată, care doresc să curețe biserica și să smulgă neghina din grâu. Hristos ne-a dat o lumină specială cu privire la tratarea celor ce sunt greșiți și neconvertiți în biserică” (BR, 33.2).

„În timp ce Domnul îi aduce în biserică pe cei care sunt cu adevărat convertiți, în același timp Satana aduce persoane care nu sunt convertite. În timp ce Hristos seamănă sămânța bună, Satana seamănă neghină. Există încontinuu două influențe opuse exercitate asupra membrilor bisericii. O influență lucrează pentru purificarea bisericii, iar cealaltă, pentru coruperea poporului lui Dumnezeu” (BR, 33.2).

Este abordată și chestiunea așteptărilor nerealiste cu privire la biserică, mai ales pentru aceia care vin în sânul ei din afară, cu dorința de a găsi aici armonia cerului: „Unii oameni gândesc că, intrând în biserică, așteptările le vor fi împlinite și vor găsi aici numai oameni curați și desăvârșiți. Ei sunt zeloși în credința lor și, când văd defecte la membrii bisericii, zic: «Noi am părăsit lumea ca să nu mai fim în părtașie cu cei răi, dar iată răul este și aici.» Și ei se întrebă ca servii din parabolă: «De unde a apărut neghina?» Noi nu trebuie să fim descurajați, căci Domnul nu ne-a dat nicio asigurare prin care să ajungem la concluzia că biserică este desăvârșită și, cu tot zelul nostru, nu vom avea succes în a face biserică luptătoare la fel de curată ca biserică triumfătoare” (BR 34.1).

Este repetată ideea că toți ar trebui să înțelegem cum stau lucrurile cu biserică, pentru a nu avea atitudini greșite și pentru a ști ce avem de făcut în privința aceasta: „Fie ca toți cei care caută să trăiască o viață creștină să nu uite că biserică luptătoare nu este biserică biruitoare. În biserică se găsesc și dintre aceia care sunt firești. Ei trebuie mai degrabă compătimiți decât învinovați. Biserică nu trebuie judecată pentru că susține astfel de persoane, deși ei se găsesc în rândul membrilor ei. Dacă biserică i-ar exclude, chiar aceia care au socotit că este vinovată pentru prezența lor acolo ar învinovați biserică pentru că i-a trimis în valul lumii; ei ar pretinde că aceia au fost tratați neîndurător. S-ar putea ca în biserică să fie unii oameni reci, mândri, aroganți și necreștini, însă nu trebuie să vă întovărășiți cu ei. Sunt mulți care au o inimă caldă, care sunt altruști, se sacrifică și care, dacă li s-ar cere, și-ar da chiar și viața pentru a salva suflete” (PFE, 294.2).

Aceasta nu înseamnă că păcatele fâțișe, publice, care aduc dezonoare asupra lui Dumnezeu și asupra bisericii nu ar trebui tratate, ci se referă la judecarea și trata-

rea aceloră despre care noi credem că nu sunt sinceri, spirituali și credincioși. Chiar dacă acum lucrurile stau în felul acesta, suntem asigurați de faptul că va veni o zi când biserică va fi pregătită pentru cer: „Acum biserică e luptătoare. Acum ne stă împotriva o lume adâncită în întuneric de miez de noapte și dedată aproape cu totul la idolatrie. Dar vine ziua când lupta va fi terminată și victoria – câștigată. Voia lui Dumnezeu trebuie să se facă pe pământ, așa cum se face în ceruri. Națiunile nu vor mai avea altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită și îmbrăcată cu veșmintele laudei și mulțumirii – haina neprihănirii lui Hristos” (8M 42.1).

PARTEA a II-a

Cred că am înțeles până în momentul de față concep-tul acesta: biserică luptătoare nu este biserică biruitoare. În același timp, am înțeles și faptul că se poate face ceva pentru a ajunge la victoria despre care am citit în pasajul de mai sus. Întrebarea este: ce putem face? Înainte de a răspunde la întrebarea aceasta, doresc să aflăm răspunsul la o altă întrebare, și anume: ce să nu facem? Din nou, scrierile inspirate aruncă lumină suficientă asupra acestui aspect. Iată ce citim: „Dumnezeu are o biserică pe pământ, poporul Lui ales, care ține poruncile Sale. El nu conduce dizidenți, unul aici și altul acolo, ci un popor. Adevărul este o putere sfințitoare, însă biserică luptătoare nu este biserică triumfătoare, există neghină printre grâu. «Vrei s-o smulgem?» a fost întrebarea servului. Dar stăpânul a răspuns: «Nu, ca nu cumva, smulgând neghina să smulgem și grâu împreună cu ea.» Plasa Evangheliei strânge laolaltă pești buni și răi. Dar Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Datoria noastră personală este să umblăm în umilință cu Dumnezeu. Nu trebuie să căutăm vreo solie ciudată și nouă. Nu trebuie să gândim că cei aleși ai lui Dumnezeu care se străduiesc să umble în lumină compun Babilonul” (BR, 45.2).

Sunt câteva chestiuni foarte importante abordate în acest pasaj: dizidența (o soluție total greșită), datoria noastră individuală față de Dumnezeu (în cadrul bisericii, nu separat de ea) și solii ciudate, cum ar fi aceea că Biserica Adventistă este sau face parte din Babilon. Am fost avertizați că vor veni astfel de solii false, prin oameni care vor fi instrumente ale lui Satana pentru descurajarea și, dacă se poate, pentru distrugerea bisericii rămășiței de la finalul timpului. Iată câteva declarații și avertizări clare în sensul acesta:

„Când se ridică oameni care pretind că au o solie de la Dumnezeu, dar, în loc de a lupta împotriva stăpânilor, puterilor și domniilor întunericului acestei lumi, împrăștie îndoieli cu privire la biserica luptătoare, întorcând armele împotriva acesteia, temeți-vă de ei. Acești oameni nu au acreditarea divină. Dumnezeu nu le-a dat o asemenea lucrare de îndeplinit. Ei nu ar face decât să distrugă tocmai ce Dumnezeu dorește să refacă prin solia către Laodiceea. Dumnezeu provoacă răni doar pentru a vindeca, și nu pentru a duce la pierzare. Domnul nu i-a încredințat niciunui om o solie care să descurajeze și să deprime biserica. El dezaprobă, muștră și pedepsește, dar numai pentru a putea aproba și reface, în cele din urmă” (MP, 22.2).

Aceleași idei sunt prezentate din nou și dintr-o altă perspectivă: „Întreaga lume este plină de ură împotriva celor ce proclamă îndatoririle prevăzute de Legea lui Dumnezeu, iar o biserică loială lui Iehova nu trebuie să se implice în niciun conflict josnic. «Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.» Cei care înțeleg cât de cât ce înseamnă acest război nu-și vor întoarce armele contra bisericii luptătoare, ci vor lupta cu toate puterile alături de poporul lui Dumnezeu împotriva confederației răului” (MP, 50.2).

În următorul pasaj ni se prezintă care este atitudinea corectă pe care trebuie să o avem față de persoanele care fac o astfel de lucrare: „Cei care încep să proclame o solie pe propria răspundere și care, în timp ce pretind că sunt învățați și conduși de Dumnezeu, continuă să-și asume lucrarea de a dărâma ceea ce Dumnezeu a zidit și zidește de ani de zile nu împlinesc voia lui Dumnezeu. Să se știe că acești oameni sunt de partea marelui înșelător. Să nu-i credeți. Ei se aliază cu vrăjmașul lui Dumnezeu și al adevărului și vor submina instituția păstoririi, ca și când ar fi un sistem de preoție. Când vedeți că învățătura lor se orientează în această direcție, să nu aveți nicio legătură cu solia lor, oricât de mult ar cita ei din *Mărturii*, căutând să le folosească în sprijinul lor. Să nu-i primiți, căci lucrarea lor nu este de la Dumnezeu. Rezultatul unei asemenea lucrări va fi neîncrederea în *Mărturii* și, atât cât va fi posibil, vor anula orice efect al lucrării pe care eu o îndeplinesc de ani de zile” (MP, 51.1).

Dacă lucrurile stau în felul acesta, oricine face sau susține o astfel de lucrare îi face un serviciu lui Satana: „Ca biserică, noi trebuie să fim foarte vigilenți și să lucrăm pentru cei greșiți, ca unii care suntem colaboratori cu Dumnezeu. Nouă ne-au fost date niște arme spirituale capabile să dărâme fortărețele vrăjmașului. Nu trebuie să aruncăm fulgere împotriva bisericii luptătoare a lui Hristos, deoarece Satana face tot ce îi este cu putință în direcția aceasta, iar voi, cei care pretindeți a fi rămășița poporului lui Dumnezeu, ar fi mai bine să nu fiți găsiți ajutându-L, prin denunțuri, acuzații și condamnări. Căutați să reparați, nu să dărâmați, să descurajați și să distrugeți.” – Manuscrisul 21, 1893, publicat în *Review and Herald*, 8 noiembrie 1956. (SA3, 6.2).

Scopul lui Satana este chiar acesta, și anume, de a distruge biserica luptătoare, pentru a o împiedica să ajungă biruitoare: „Biserica luptătoare nu este acum o biserică triumfătoare, dar Dumnezeu o iubește și, prin intermediul profetului, ne arată că El i Se opune lui Satana, care îi înfățișează pe copiii lui Dumnezeu ca fiind înveșmântați în cele mai negre și mai murdare haine, pretinzând dreptul de a-i distruge. Îngerii lui Dumnezeu îi apără de asalturile vrăjmașului” (MP, 21.2).

După ce am citit despre ceea ce să nu facem, a rămas să găsim răspunsul la întrebarea: ce să facem? Cum să ne raportăm la ceea ce se întâmplă în biserica noastră? Răspunsul e simplu și poate fi găsit atât în Biblie, cât și în Spiritul Profetiei, deoarece aceste două revelații sunt în armonie. Pasajul din Biblie care se aplică la experiența bisericii din timpurile noastre este cel privitor la cernere și sigilare din Ezechiel capitoul 9. Iată ce ni se spune: „În timp ce vânturile războiului sunt ținute, se face cernerea. Sigiliul lui Dumnezeu este pus pe fruntea celor credincioși. Dar nu întreaga biserică îl primește, ci numai aceia care Îl caută pe Dumnezeu din toată inima lor; nu aceia care vorbesc de rău și critică pe frații lor, ci aceia care suspină și gem din pricina tuturor urăciunilor care se săvârșesc în Ierusalim. Ceilalți, cei dreți în ochii lor proprii, fățarnicii, nepăsătorii și cei care sunt mânjiți de păcat, sunt sortiți sabiei și

nimicirii (Ezechiel 9:1-7). Ce deșteptare grozavă pentru aceia care și-au astupat urechile și și-au închis inima față de apelurile iubirii divine!” (BR 92.1).

Și din nou: „Observați punctul acesta cu atenție: cei care primesc semnul curat al adevărului lucrat în ei prin puterea Duhului Sfânt, reprezentat printr-un însemn făcut de bărbatul îmbrăcat în haina de in, sunt cei «care suspină și gem din cauza tuturor urâciunilor care se înfăptuiesc» în biserică. Dragostea lor pentru puritate, pentru onoarea și slava lui Dumnezeu este atât de mare și au, în ce privește păcatul, o percepție așa de clară despre caracterul său peste măsură de păcătos, încât sunt reprezentați ca fiind în agonie, suspinând și plângând chiar. Citiți capitolul 9 din Ezechiel” (3M, 267.1).

Deși nu toată biserică primește semnul aprobării lui Dumnezeu, există o grupă, în biserică, prin care se va obține biruința: „În timpul când pericolul și apăsarea din biserică vor fi mai grele, mica grupă care stă în lumină va suspina și va plânge pentru fărâdelegile care sunt făcute pe pământ. Dar cel mai mult rugăciunile lor se vor înălța mai ales în favoarea bisericii, pentru că membrii ei săvârșesc fapte după felul lumii. Ei plâng și suspină pentru că în biserică se află mândrie, avariție, egoism și înșelăciune aproape de orice fel... Clasa care nu se simte îndurerată pentru decăderea lor spirituală și nici nu plânge pentru păcatele altora va fi lăsată fără sigiliul lui Dumnezeu... Sigiliul lui Dumnezeu va fi pus numai pe frunțile acelor care suspină și gem pentru fărâdelegile făcute pe pământ” (5M 209-212 – Cr 128.4).

Deși lupta dintre puterile întunericului și biserică se va întezi, deși sufețele care vor mijloci pentru biserică nu vor fi o majoritate, prin ei Dumnezeu va obține biruința, iar cei credincioși din biserică luptătoare vor forma în sfârșit biserică biruitoare. Acesta este scenariul profetic descoperit de către Dumnezeu: „Satana va face miracole pentru a înșela; el își va întrona propria putere ca fiind absolută. Biserica poate părea gata să cadă, dar ea nu va cădea. Ea rămâne, în timp ce păcătoșii din Sion vor fi cernuți – pleava va fi separată de grâul prețios. Aceasta

este o încercare teribilă, însă cu toate acestea, ea trebuie să aibă loc. Doar cei ce au devenit biruitori prin sângele Mielului și cuvântul mărturiei lor vor fi găsiți loiali și credincioși, fără pată sau vreo întinare a păcatului, fără viclenie în gurile lor. Noi ar fi trebuit să fi renunțat deja la autoîndreptățirea noastră și să ne fi îmbrăcat în neprihănirea lui Hristos” (*Selected Messages* 2:380 – GA 70.2).

Cei care rămân sunt cei care vor forma biserică biruitoare a lui Hristos. Cei care pleacă sunt pleava! Ni se mai spune: „Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii luptătoare, care s-au dovedit credincioși, vor deveni biserică biruitoare” (*Evanghelizare*, 707 (1892) – EUZ 62.1).

Prima promisiune făcută de Dumnezeu în Eden va fi împlinită în mod deplin atunci când Satana va fi zdrobit sub picioarele celor credincioși din biserică biruitoare, la sfârșitul timpului: „Biserică va mai vedea vremuri tulburi. Ea va proroci, îmbrăcată în saci. Dar cu toate că va trebui să întâmpine erezie și persecuție, cu toate că va trebui să lupte cu necredincioșii și cu apostazia, totuși, cu ajutorul lui Dumnezeu, ea va zdrobi capul lui Satana. Domnul va avea un popor așa de veritabil cum este oțelul și cu o credință așa de fermă ca stânca de granit. Ei trebuie să fie martorii Săi în lume, uneltele Sale spre a face o lucrare specială și glorioasă în ziua pregătirii Lui” (4M, 594.3).

Biserică luptătoare nu este biserică biruitoare, dar toți aceia care vor birui împreună cu Isus vor face parte din biserică biruitoare. Două pasaje biblice se aplică în mod special la experiența poporului lui Dumnezeu din vremea sfârșitului: pasajul din Ezechiel capitolul 9, care prezintă lucrarea de sigilare și condițiile în care se face aceasta, și pasajul din Zaharia capitolul 3, în care ni se prezintă eforturile lui Satana de a distruge rămășița poporului lui Dumnezeu. Putem să ne lăsăm cuprinși de spiritul acelor care gem și suspină în rugăciune pentru frații lor sau de spiritul de critică și condamnare al lui Satana, care este pârășul fraților. Spiritul care ne va anima și atitudinea pe care o vom manifesta vor hotărî dacă vom primi sigiliul aprobării și protecției lui Dumnezeu sau nu! În concluzie: fiți foarte atenți la orice pretenție de reformă sau reformator și urmăriți spiritul și atitudinea... Să nu uităm că Lucifer a fost primul „reformator”! ■

Florin Orodan, pastor, Conferința Banat

Listă abrevieri:

BR - *Biserică Rămășiței și viitorul Bisericii Adventiste*

Cr - *Criza*

EUZ - *Evenimentele ultimelor zile*

GA - *Gânduri despre cartea Apocalipsa*

M - *Mărturii pentru comunitate*

MP - *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*

PFE - *Principiile fundamentale ale educației creștine*

SA - *Solii alese*

SB - *Sfaturi pentru biserică*

ADVENTISMUL ÎNTRE DESĂVÂRȘIREA BIBLICĂ ȘI PERFECTIONISMUL UMAN (I)

Introducere

Dumnezeul filozofilor, care a influențat înțelegerea divinității în teismul clasic, este o ființă perfectă.¹ În această perspectivă, perfecțiunea sau desăvârșirea divină este o stare fixă și absolută, care nu permite experiențe noi.² Având o astfel de presupunere fundamentală, este ușor să proiectăm în Biblie aceeași stare statică și imuabilă a desăvârșirii atunci când, de exemplu, Isus Hristos ne poruncește: „Voi fiți deci desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48 EDCR).³ Drept urmare, o așa desăvârșire ar însemna atingerea unui punct definitiv, dincolo de care nu mai este posibilă nicio schimbare.

TĂMÎM CARACTERIZEAZĂ MODUL DE VIAȚĂ BAZAT PE PRINCIPIILE LEGĂMÎNTULUI AL CELOR CE AU ACCEPTAT DOMNIA LUI DUMNEZEU ÎN VIEȚILE LOR.

Din fericire, dumnezeul filozofilor nu este Dumnezeu portretizat în Biblie.

Desigur, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu biblic nu este desăvârșit sau că nu dorește desăvârșire din partea ființelor umane. Însă orice afirmație despre Dumnezeu trebuie să corespundă cu ceea ce Biblia afirmă despre natura și activitatea Sa.⁴ Prin urmare, orice discuție despre desăvârșirea creștină trebuie să înceapă cu mărturia canonului biblic.

Așa cum este ilustrat în a treia parte a acestui studiu, înțelegerea desăvârșirii în cadrul adventismului contemporan include o gamă variată de perspective. Unele interpretări sunt mai bine aliniate cu mărturia biblică, în timp ce altele reflectă un perfecționism uman. În sens larg, perfecționismul uman se referă la „orice formă de falsificare teologică sau de distorsiune religioasă a conceptului desăvârșirii biblice.”⁵ Deși desăvârșirea este planul lui Dumnezeu pentru poporul Său, perfecționismul reprezintă un substitut uman precar al acestui plan. Pentru a înțelege ce este desăvârșirea biblică și rolul acesteia în marea luptă dintre Hristos și Satana, voi porni în acest studiu de la începutul Bibliei: creația omului. Ulterior, voi explora conceptul desăvârșirii

biblice în Vechiul Testament. În partea a doua a studiului voi analiza conceptul desăvârșirii în Noul Testament. În cea de-a treia parte, voi prezenta succint înțelegerea cu privire la păcat, desăvârșire și cu privire la rolul ultimei generații în marea luptă dintre bine și rău. Voi evidenția perspectiva „teologiei ultimei generații” (TUG) ca exemplu al perfecționismului. Voi prezenta doar caracteristicile principale ale poziției TUG, fără a face referire la variantele secundare din cadrul acestei perspective. Același principiu se aplică și poziției non-TUG. În cea de-a patra parte voi încheia studiul de față cu o evaluare a TUG și cu o concluzie. Din cauza limitărilor de spațiu, nu voi aborda perspectiva lui Ellen G. White sau a altor figuri influente din adventism, precum E. J. Waggoner, A. T. Jones sau M. L. Andreasen, întrucât acestea au fost tratate de alți autori.⁶

Imago Dei și desăvârșirea

Când Dumnezeu a creat primele ființe umane, acestea reflectau *imago Dei* (chipul lui Dumnezeu, Geneza 1:26-28). Acesta includea dimensiuni structurale, relaționale și funcționale.⁷ Oamenii erau desăvârșiți în toate aceste privințe. Desăvârșirea nu era statică, ci dinamică: Adam și Eva trebuiau să crească în ascultarea credincioasă față de poruncile lui Dumnezeu (Geneza 1:28; 2:16-17). De asemenea, desăvârșirea era dependentă de loialitatea față de poruncile divine. Intrarea păcatului în lume a desfigurat chipul lui Dumnezeu din oameni, dar nu l-a distrus complet. Din punct de vedere relațional, ființele umane erau separate de Dumnezeu (Efeseni 2:3; Coloseni 1:21). Structural, ele aveau o natură păcătoasă, înclinată spre rău (Psalmii 51:5; Romani 7:17). Funcțional, erau predispuse să săvârșescă fapte păcătoase (Isaia 64:6; Romani 3:9-18).

Cu toate acestea, Dumnezeu nu și-a abandonat creația. Planul Său de a restaura *imago Dei* s-a centrat pe acțiunile Sale „de a salva umanitatea din interior, chiar din sfera noastră genetică, din poziția strategică a unui «*Fiu de Dumnezeu*», care urma să fie născut pe linia genealogică a lui Adam pentru a răscumpăra căderea lui Adam.”⁸ Fiind „chipul Dumnezeului nevăzut” (Coloseni 1:15), Isus Hristos este atât Mântuitorul nostru (2 Timotei 1:10; 1 Ioan 4:14), cât și modelul nostru (Efeseni 5:1-2; 1 Petru 2:21). El este chipul noii umanități restaurate (Coloseni 3:9-11; 2 Corinteni 5:17). Fiind Cel care a fost desăvârșit prin suferințe (Evrei 2:10; cf. 5:9; 7:28), Isus este capabil să ne facă și pe noi desăvârșiți (Evrei 10:14; cf. 10:1). Puterea Sa, cum ne spune Pavel, „în slăbiciune este făcută desăvârșită” (2 Corinteni 12:9). Având în vedere că planul lui Dumnezeu de a restaura *imago Dei* în oameni este strâns legat de conceptul desăvârșirii, vom explora acest concept în Biblie pentru a înțelege mai bine dorința divină de restaurare a chipului Său în noi.

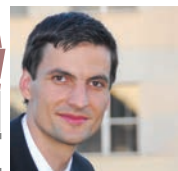
Desăvârșirea în Biblie: Vechiul Testament

În Vechiul Testament sunt mai multe cuvinte care exprimă conceptul desăvârșirii în relație cu Dumnezeu sau cu ființele umane. Termeni precum *tāmîm* („complet, desăvârșit, întreg, fără cusur, integru”), *tām* („respectabil, fără pată, integru”) și *šālēm* („întreg, pe deplin devotat, complet, desăvârșit”) sunt cel mai des utilizați.⁹ Unele dintre ocurențele acestor termeni se referă la Dumnezeu. De exemplu, în cântarea sa, Moise contrastează credințioșia divină din cadrul legă-

mântului cu nechibzuința umană. „Lucrarea Lui este desăvârșită [*tāmîm*], căci toate căile Lui sunt drepte”, scrie Moise, „Dumnezeu este credincios; în El nu-i nedreptate, ci El este drept și cinstit” (Deuteronom 32:4). Ca un ecou al laudei lui Moise, David explică de ce „desăvârșite [*tāmîm*] sunt căile Lui”: „Cuvântul Domnului este încercat în foc; El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El” (2 Samuel 22:31; cf. Psalmii 18:30). Legea Domnului, care reflectă bunătatea Lui din cadrul legământului, „este desăvârșită [*tāmîm*] și învionează sufletul” (Psalmii 19:7 EDC100), la fel cum soarele luminează întregul pământ.¹⁰ Desăvârșirea lui Dumnezeu se referă astfel la acțiunile Sale, care descoperă voia Sa de a împlini legământul încheiat cu Israel.¹¹

Același sens dinamic este prezent și atunci când termenii sunt folosiți cu referire la oameni. Noe (Geneza 6:9) și Avram (Geneza 17:1) sunt descriși ca fiind „fără pată [*tāmîm*]”; Iov este „fără pată [*tām*]” (Iov 1:1; cf. 1:8; 2:3). Israelul este chemat să fie „desăvârșit [*tāmîm*] înaintea Domnului” (Deuteronomul 18:13) și să se teamă de Domnul, slujindu-I „în chip desăvârșit [*tāmîm*]” (Iosua 24:14). David apelează la Dumnezeu pentru judecată, spunând: „Fă-mi dreptate, Doamne, căci umblu în nevinovăție [*tom*] și mă încred în Domnul fără șovăire!” (Psalmii 26:1). A umbla în nevinovăție este o expresie ce descrie viața și motivele fără vină.¹² O astfel de viață nu este rezultatul eforturilor proprii. Este calea desăvârșită (*tāmîm*) a lui Dumnezeu (Psalmii 18:30) – adică, bunătatea Sa dinamică și credințioșia Sa din legământ (Psalmii 18:6-19) – care a făcut calea lui David desăvârșită (*tāmîm*; Psalmii 18:32), adică sigură și dreaptă pentru luptă.¹³ O relație de legământ bazată pe dragostea lui Dumnezeu (Psalmii 18:1,50) garantează desăvârșirea divină în viața lui David. În cadrul legământului cu Dumnezeu, oamenii trăiesc o viață de integritate cu gânduri, sentimente și alegeri nepătate. Dorința lor constantă este de a avea inima „neîmpărțită [*tāmîm*]” în orânduiri divine (Psalmii 119:80 EDC100). Astfel, aceștia aspiră la o maturitate morală prin „formarea progresivă în înțelepciunea biblică”¹⁴.

RESTAURAREA IMAGO DEI! DAN-ADRIAN PETRE

PERFECTIONISMUL
UMAN SE REFERĂ
LA „ORICE FORMĂ
DE FALSIFICARE
TEOLOGICĂ SAU DE
DISTORSIUNE RELI-
GIOASĂ A CONCEPTULUI
DESĂVÂRȘIRII
BIBLICE.” DEȘI
DESĂVÂRȘIREA
ESTE PLANUL LUI
DUMNEZEU PENTRU
POPORUL SĂU,
PERFECTIONISMUL
REPREZINTĂ UN SUBSTITUT
UMAN PRECAR
AL ACESTUI PLAN.

În cartea Proverbelor, cei numiți *tāmīm* sunt cei drepti care vor moșteni țara (Proverbe 2:21; 28:10). Ei își păstrează căile drepte (Proverbe 11:5) și sunt o încântare pentru Domnul (Proverbe 11:20). „Cine umblă în neprihănire [*tāmīm*] găsește mântuirea” (Proverbe 28:18). În contextul acestor proverbe, *tāmīm* caracterizează modul de viață, bazat pe principiile legământului, al celor ce au acceptat domnia lui Dumnezeu în viețile lor. Prin urmare, pentru aceștia, fundamentul vieții bazate pe legământ nu este ascultarea de poruncile lui Dumnezeu; ascultarea este doar metoda prin care ei pot beneficia de binecuvântările legământului.¹⁵

În cărțile Împăraților și ale Cronicilor, termenul *šālēm* se referă în principal la dedicarea totală față de Dumnezeu. David l-a îndemnat pe Solomon să Îl cunoască pe Dumnezeu „și să-I slujească cu toată [*šālēm*] inima și cu un suflet binevoitor” (1 Cronici 28:9). Tot David s-a rugat în mod public lui Dumnezeu să-i dăruiască lui Solomon „o inimă întreagă [*šālēm*]” (1 Cronici 29:19, GBV2001) pentru a păzi poruncile divine și pentru a construi templul. La dedicarea templului, Solomon i-a îndemnat pe oameni să aibă inima „în totul [*šālēm*] a Domnului Dumnezeului nostru... ca să urmați legile Lui și să păziți poruncile Lui” (1 Împărați 8:61 EDC100). Din păcate, el nu a urmat acest sfat, iar „inima nu i-a fost în totul [*šālēm*] a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său, David” (1 Împărați 11:4 EDC100). Solomon a pus în mișcare un model ermat de mulți dintre descendenții săi de pe tronul lui Iuda (1 Împărați 15:3; 2 Cronici 25:2).

Din exemplele de mai sus, putem conclud că, în Vechiul Testament, desăvârșirea lui Dumnezeu se referă la relația dinamică din cadrul legământului, prin care El Își manifestă credințioșia Sa față de poporul ales. Când termenii traduși de obicei cu „desăvârșire” în versiunile românești ale Bibliei se referă la oameni, aceștia cuprind motivele și orientarea interioară de devotament total față de Dumnezeu, împreună cu comportamentul rezultat din ascultarea față de legea Lui. Toate acestea sunt parte a relației din cadrul legământului cu Dumnezeu și derivă din calea desăvârșită a lui Dumnezeu de a interacționa cu poporul Său. În cadrul legământului, Dumnezeu Își îndreptățește poporul, așa cum ne arată exemplul lui David. În articolul următor, vom analiza conceptul desăvârșirii în Noul Testament. ■

Dan-Adrian Petre este lector în cadrul Universității Adventus din Cernica.

¹ Articolul de față, prima din cele patru părți ale studiului despre desăvârșirea biblică, reprezintă o versiune revizuită a capitolului meu, „Adventism Between Christian Perfection and Human Perfectionism”, din *Affirming Our Identity: Current Theological Issues Challenging the Seventh-day Adventist Church*, ed. Dan-Adrian Petre, Joel Iparraguirre, and J. Vladimir Polanco (Madrid: Safeliz, 2023), 177–203.

² Yujin Nagasawa, *Maximal God: A New Defence of Perfect Being Theism* (Oxford: Oxford University Press, 2017), 7.

³ Dacă nu este indicat altfel, toate pasajele biblice sunt preluate din Ediția Dumitru Cornilescu Revizuită (EDCR).

⁴ John C. Peckham, *Divine Attributes: Knowing the Covenantal God of Scripture* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2021), 27.

⁵ Hans K. LaRondelle, *Perfection and Perfectionism: A Dogmatic-Ethical Study of Biblical Perfection and Phenomenal Perfectionism*, Andrews University Monographs Studies in Religion 3 (1971; repr., Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 1979), 246.

⁶ Pentru perspectiva lui Ellen White, vezi Woodrow W. Whidden II, *Ellen White on Salvation: A Chronological Study* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 1995). Pentru Waggoner, vezi Woodrow W. Whidden II, *E. J. Waggoner: From the Physician of Good News to the Agent of Division*, Adventist Pioneer Series (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2008), în special paginile 345–374. Pentru Jones, vezi George R. Knight, A. T. Jones: *Point Man on Adventism's Charismatic Frontier*, Adventist Pioneer Series (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2011). Pentru Andreassen, vezi Paul M. Evans, „A Historical-Contextual Analysis of the Final-Generation Theology of M. L. Andreassen” (PhD diss., Andrews University, 2010). Alte studii folositoare sunt cele ale lui Eric Claude Webster, *Crosscurrents in Adventist Christology* (New York: Lang, 1984) și Cyril Marshall, „An Analysis of the Use of the Writings of Ellen G. White in the Views of Herbert Douglass and Woodrow Whidden on the Human Nature of Christ” (PhD diss., Andrews University, 2022).

⁷ Richard M. Davidson, „The Nature of the Human Being from the Beginning: Genesis 1–11”, în „What Are Human Beings That You Remember Them?": *Proceedings of the Third International Bible Conference, Nof Ginosar and Jerusalem, June 11–21, 2012*, ed. Clinton Wahlen (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 2015), 22.

⁸ Ty Gibson, *The Sonship of Christ: Exploring the Covenant Identity of God and Man* (2018; repr., Madrid: Safeliz, 2019), 36.

⁹ Pentru detalii, vezi David J. A. Clines, ed., *Dictionary of Classical Hebrew*, vol. 8 (Sheffield: Sheffield Phoenix Press, 2011), s.vv. „שָׁלֵם”, „תָּמִים”, „שָׁלֵם”, „שָׁלֵם”. Cf. Nola J. Opperwall, „Perfect, Make Perfect; Perfection”, în *International Standard Bible Encyclopedia*, ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1986), 3:764. Cuvântul *tāmīm* este folosit cel mai adesea în contexte rituale, pentru a descrie o jertfă fără cusur (Klaus Koch, „שָׁלֵם”, în *Theological Lexicon of the Old Testament*, ed. Ernst Jenni cu Claus Westermann, trad. Mark E. Biddle [Peabody, MA: Hendrickson, 1997], 3:1426).

¹⁰ Rolf A. Jacobson, „Psalm 19: Tune My Heart to Sing Your Praise”, în *The Book of Psalms*, ed. Nancy DeClaisse-Walford, Rolf A. Jacobson și Beth Laneel Tanner, *New International Commentary on the Old Testament* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2012), 210.

¹¹ LaRondelle, *Perfection and Perfectionism*, 39.

¹² Allen P. Ross, *A Commentary on the Psalms: volume 1 (1–41)*, Kregel Exegetical Library (Grand Rapids, MI: Kregel Academic, 2011), 611.

¹³ Alison Ruth Gray, *Psalm 18 in Words and Pictures: A Reading Through Metaphor*, Biblical Interpretation Series 127 (Leiden: Brill, 2014), 143.

¹⁴ Roy E. Gane, *Old Testament Law for Christians: Original Context and Enduring Application* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2017), 199.

¹⁵ Gerhard F. Hasel, „Divine Judgment”, în *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, ed. Raoul Dederen, *Commentary Reference Series 12* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2000), 828.

CREAȚIA

Conform relatării din Geneza 1:

Ziua 1: Dumnezeu a creat lumina, separând-o de întuneric.
A numit lumina „zi” și întunericul „_____”.

Ziua 2: Dumnezeu a creat cerul (spațiul dintre ape), separat de apele de pe pământ. A numit cerul „_____”.

Ziua 3: Dumnezeu a strâns apa de sub ceruri într-un loc, făcând să apară uscatul.
A creat _____, copacii și florile.

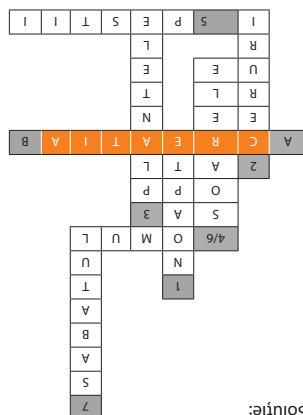
Ziua 4: Dumnezeu a creat _____, luna și stelele pentru a lumina pământul, pentru a marca zilele, anii și anotimpurile.

Ziua 5: Dumnezeu a creat vietățile marine, cum ar fi _____ și creaturile din ape, precum și păsările care zboară în cer.

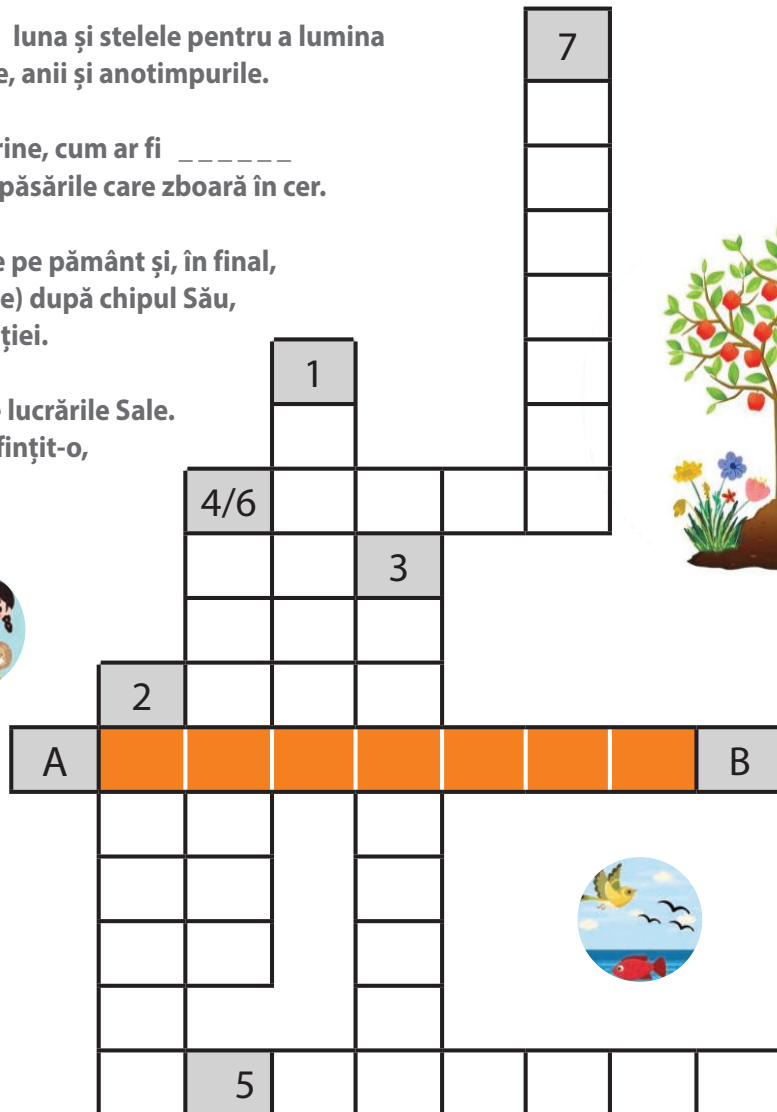
Ziua 6: Dumnezeu a creat animalele de pe pământ și, în final, a creat _____ (bărbat și femeie) după chipul Său, dându-le stăpânire asupra creației.

Ziua 7: Dumnezeu S-a odihnit de toate lucrările Sale.
A binecuvântat această zi și a sfințit-o, aceasta fiind S _____!

Acest lucru se referă la A-B _____ lui Dumnezeu.

Soluție:

Academia Speranța

- studiază Biblia online
- pune întrebări
- împărtășește experiențe
- leagă prietenii
- vino la evenimente

Află detalii accesând: www.academiasperanta.ro
sau în librăriile Sola Scriptura din orașul tău.